

# **ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ РАБОТА**

*Работата на Учителя Джуал Кхул с Алис Бейли – цели, акценти и указания.*

## **ПЪРВА ЧАСТ**

### **ДЕЙНОСТТА НА ТИБЕТСКИЯ УЧИТЕЛ**

#### **ЙЕРАРХИЯТА КАТО ПЛАНЕТАРЕН ЦЕНТЪР**

Работата на Тибетския Учител с Алис А. Бейли (а преди нея с Е. П. Блаватска) е пряко следствие от реорганизацията в духовната Йерархия през последните сто години.

Тя е част от установяването на нови отношения между различните планетарни царства (по-конкретно между Шамбала, Йерархията и човечеството), наложени от неочаквания отклик на човечеството спрямо Тяхната целенасочена стимулация.

Процесът на реорганизация, който протича успоредно с изравняването между трите главни планетарни центъра, води до нова форма на интегриране и сливане на главните ашрами в Йерархията. Макар всеки от ашрамите да изразява определен аспект от Плана и Целта, съответстващ на една от седемте лъчеви енергии, старите разделителни линии изчезват, а Йерархията започва да функционира по-скоро като „велик Ашрам на Санат Кумара, в центъра на който стои Христос“. Това предполага по-тясно взаимодействие и съгласуваност при изпълнение на ашрамните функции и задачи, плюс разширени възможности за колективни действия.

В края на XIX век Учителят Джуал Кхул (ръководител на един от ашрамите към главния второлъчев ашрам на Учителя К\* Х\*) поема отговорността да вложи учението за Неостаряващата Мъдрост в три нови послания към човечеството и така „да подготви настъпването на Новата Епоха“. Той пристъпва към тази задача не като ръководител на второлъчев ашрам, а като представител на цялата Йерархия, споена в единен духовен организъм – планетарния сърдечен център. Работата и учението на Д\* К\* са йерархични по своя произход и мащаб. Той поема и част от обучението на многобройните последователи, свързани с различните лъчеви ашрами, и така освобождава съответните Учители от тези функции и Им дава възможност да изпълняват други важни йерархични задачи, свързани с подготовката за екстернализация на ашрамите и новата поява на Христос.

## **УЧЕНИЕ, ПЛАНИРАНО ОТ ЙЕРАРХИЯТА**

Първото от трите послания с учението на Неостаряващата Мъдрост, планирано от Йерархията и поверено на Тибетския Учител, е дадено на света чрез Е. П. Блаватска за период от 15 години (1875 – 1890 г.). Д\* К\* го нарича „подготвителна“ фаза. Второто е предавано в течение на тридесет години чрез Алис А. Бейли (1919 – 1949 г.). Третият, заключителен аспект ще бъде изложен от Д\* К\* в началото на ХХІ век чрез подготвен посветен, доколкото (като Той заявява) „предстои още една поредица от трактати, свързващи материалното знание на човека с науката на посветените“.

Д\* К\* категорично твърди, че дейността на тези, които приемат и се стараят творчески да прилагат учението, трябва да бъде „насочена към преоценка на светините на човешкото съществуване, към промяна в начина на живот на човечеството и утвърждаване на новата цивилизация върху основите на старата, към реорганизация в световното мислене и политика, както и към преразпределение на световните ресурси съгласно божествената цел. Единствено при тези условия ще стане възможно даването на следващото откровение“. Д\* К\* предсказва, че в тази поредица от послания ще настъпи и етап на такива „откровения“, средства за чието разпространение (след 1975 г.) ще бъдат радиото и вероятно телевизията. Тук очевидно се има предвид многоаспектното тълкуване на съществуващите учения и на начините за тяхното приложение към сегашните световни и човешки проблеми. Тази дейност вече започна и набира сила.

## **РАБОТАТА НА ТИБЕТЕЦА С АЛИС А. БЕЙЛИ**

Преди да започне истинската си дейност с Алис А. Бейли, Тибетеца съставя подробен план за времевите етапи, последователността на изложението и планираните следствия. Той разделя учението на три фази, всяка от които обхваща десет години.

През първата декада, разчитайки на влиянието на първите си книги, Той търси ядро от няколко човека, с които да работи. Именно в тази фаза Алис А. Бейли основава Школата на Арканите като форма на служене към ашрама на своя Учител. Д\* К\* не отговаря пряко за тази Школа, не оказва въздействие и контрол, но предоставя поле за служене, след като тя се доказва като действителен екип, обучен да провежда Плана и да осъществява подготовката за новата поява на Христос.

През втората декада, когато броят на книгите нараства и те се разпространяват по целия свят, кръгът на контактите се разширява и Тибетеца постига своята цел – публично е обявено съществуването на нова група световни служители, световен екип от субективно свързани хора, принадлежащи към всички раси, нации, религии, култури и социални прослойки. В тази фаза (с помощта на Школата на Арканите) Той организира служене в рамките на Триъгълниците и Световната Добра Воля. Тези две движения са йерархични и имат за цел да енергизират и свързват отделните членове на новата група световни служители, за да се „създаде ядро на всеобхватния синтез“.

През третата фаза поредицата от книгите е завършена, като в последните години акцентът се поставя върху новата поява на Христос и подготовката на това велико събитие. То се провъзгласява в печатен вид, а Христос е показан в Неговата истинска светлина – като Световен Учител, ръководител на духовната Йерархия, „една и съща велика Автентичност във всички световни религии“.

## **ДВЕТЕ ОСНОВНИ ИДЕИ**

Тибетският Учител заявява, че поетото от Него задължение пред Йерархията е да привлече вниманието на човечеството:

1. Към факта за съществуването на нова група световни служители като действителен екип от посредници между човечеството и духовната Йерархия.
2. Към новата поява на Христос и работата за нейната подготовка.

По думите на Д\* К\* „Това са най-важните аспекти от работата ми в служба на Йерархията... Всичко останало е второстепенно в сравнение с тези два духовни факта“.

Във връзка с функцията на новата група световни служители се посочва, че „в наши дни всички ученици и посветени са членове на тази група, която е във фокуса на сегашното усилие на Йерархията“. Чрез нея протича духовната енергия на петте ашрама:

1. Ашрам на Учителя Кут Хуми, ангажиран главно с работата по образованието.
2. Ашрам на Учителя Джуал Кхул, особено подходящ за стремящите се към посвещение.
3. Ашрам на Учителя Ракоци, отговорен главно за икономическото преустройство на Европа.
4. Ашрам на Учителя Мориа, който насочва политическата дейност по целия свят.
5. Ашрам на Учителя Иларион, който съдейства за научните открития и тяхното прилагане по света.

## **"НОВИТЕ ИСТИНИ" В УЧЕНИЯТА НА ТИБЕТЕЦА**

Тибетеца подробно излага онези „нови истини“, за които носи отговорност пред учениците, и ги класифицира така:

1. *Учение за Шамбала, което включва:*

- а) Природата на волевия аспект.
- б) Скритите цели на Санат Кумара.
- в) Изграждане на антакарана като първа крачка към монадно съзнание по пътя на Висшата Еволюция.

2. *Учение за Новото Ученичество, което включва:*

- а) Ново отношение на Учителите към Техните ученици.
- б) Информация за състава на Йерархията (с различните ашрами), като Ашрам на Санат Кумара.
- в) Нов тип медитация с акцент върху визуализирането, използването на творческо въображение, груповото сливане и служенето.

3. *Учение за Седемте Лъча, което набляга върху психологичния аспект, доколкото новата психология се намира в процес на формиране. За да може езотеричното учение да стигне до широката публика, то трябва да се дава под форма на психологично учение, защото езотеризмът засяга аспекта на съзнание както на човека, така и на Бога.*

4. *Учение за новата астрология, което дава достатъчно информация, за да постави бъдещата астрология върху здрава основа.*

5. Информация за новата група световни служители, описваща:

а) Тази група като свързващо звено между Йерархията и човечеството.

б) Природата на нейната работа, доколкото тя въздейства върху човешката душа и характеризира (чрез хората на добрата воля) съвременния период.

в) Работата на Триъгълниците, които изграждат мрежата на светлината и добрата воля и осигуряват канал за общуване между Йерархията и човечеството.

6. *Опит за формиране на екзотерични разклонения на вътрешните ашрами.* Препоръките към тази група са публикувани в двата тома на „Ученичеството в Новата епоха“.

7. *Учение за новата световна религия,* което дава информация за трите основни духовни празника през периодите на пълнолуние в Овен, Телец и Близнаци, както и за деветте по-малки. В този смисъл, най-голямо значение се придава на медитативната работа при пълнолуние; тя реализира връзката между дейността на Христос и Буда и стимулира човешкия стремеж.

Тибетеца ни съветва „внимателно да размислим върху тези думи“, набелязващи ориентирите за разширяване на дейността в бъдеще. Той ги определя като особено важни препоръки, очертаващи рамката на дейността, която би желал да види извършена (те са дадени в книгата „Лъчи и Посвещения“, стр. 251 – 255).

Като изброява тези най-важни елементи от учението, Д\* К\* отново потвърждава Своята йерархична мисия и поема лична отговорност за това. Неговият второлъчев ашрам по принцип отговаря за различни аспекти на разгръщания План и за други въздействия върху човешкото съзнание. Д\* К\* ще бъде един от онези членове на Йерархията, Които ще се „екстернализират“ и ще се посветят на специфична дейност във физическа форма. Негова основна сфера на интереси ще бъде лечителството и различните аспекти на етерното развитие, но тези ашрамни проекти не влизат в групата на „новите истини“, които характеризират работата Му с А. А. Б.

### **СЕДЕМАСПЕКТНАТА ЦЕЛ НА САНАТ КУМАРА**

Представяйки новото учение за Шамбала, Д\* К\* показва „скритите цели на Санат Кумара“. Той подробно разглежда Неговата седемаспектна цел на стр. 240 – 247 от книгата „Лъчи и Посвещения“. Седемте аспекта на божествената цел въплъщават седемте лъчеви енергии, които „ще преустроят йерархичните начинания, ще ги обусловят по нов начин и така ще поставят началото на Новата епоха“.

Първата от седемте цели е „непознаваемата (беззвучна и незрима) цел на Санат Кумара. Това е тайната на самия живот, известна единствено на Него... Именно тя завоалира централната мистерия, до която ще стигнат всички езотерични школи, ако са водени от истински откривателски порив“. В Правило XIII за Ученици и Посветени (стр.- 260 от същата книга) се загатва за това, какво представлява тази скрита тайнствена цел. „Тя произтича от целта и причината, поради които нашият планетарен Логос е приел въплъщение и е станал насищащ Живот на планета Земя“, която не е свещена планета.

Процесът на трансформация, трансмутация и преобращение на нашата планета може да бъде обобщен с една дума: изкупление. Следователно, езотеричните служители, които съзнателно сътрудничат на божествената Цел, участват именно в планетарното изкупление. Оттук произтича и акцентът, поставян във всички истински (сегашни и бъдещи) езотерични школи върху жизнения аспект, божествената воля и развитието на новата йога – йогата на синтеза, или „огнената йога“ [Агни йога – бел. ред.]

## **ПОДГОТОВКА ЗА УЧЕНИЧЕСТВО**

Във всички книги на Тибетеца се отделя голямо внимание на т. нар. „ново ученичество“. Този факт се обяснява: с влиянието на настъпващата епоха на Водолея; с новото планетарно равнение между Шамбала, Йерархията и човечеството; с реорганизацията вътре в Йерархията, чрез която Тя установява по-тесни отношения с Шамбала и с човечеството; както и с неочаквано високия ръст и степен на разширение на човешкото съзнание в отговор на духовното стимулиране. „Днес приливът на духовен живот – пише Тибетеца – е толкова силен и впечатляващ, че в близките петдесет години ще се прояви истинската природа на Духовното Царството, или Царството Божие. Това ще предизвика фундаментални промени в стоящите пред хората задачи, в плановете на Учителите, в практиката на учебния процес и в даваното Учение“. Той изброява задачите на Новата епоха, поставени сега пред готвещите се за посвещение ученици; те са посочени в том II на „Ученичеството в Новата епоха“ (стр. 296 – 301) и изискват внимателно изучаване. Накратко те изглеждат така:

1. Усещане за планетарна съотнесеност, което отклонява вниманието на ученика от собствената му личност и разширява съзнанието му по посока на синтеза, целостта и всеобщността.
2. Разбиране за наблюдение и надзор. То означава растящо осъзнаване на „фокусируания контрол върху всекидневния живот, обстоятелствата, бъдещето и съдбата“ и дава на ученика „прозрение за целта и нейния разгръщащ се план“.
3. Готовност за ориентация към човечеството. Това е „навик за правилна ориентация“, насочена към човечеството с цел да му служи; тя изисква липса на егоцентризъм и нов тип сетивност, ориентирана към световните потребности.
4. Способност за регистриране на впечатления. Тя е свързана с Науката за Предаване на Впечатленията, която в крайна сметка ще стане „основен предмет за усвояване в образователните системи“ на Новата епоха. Йерархията приема, че съвременното човечество е достатъчно знаещо и вече е способно да се обучава в правилна интерпретация.
5. Задействане на волята. Това е нов, изключително необходим път на развитие. Волята е онзи „божествен аспект у човека, който го свързва със и поставя под контрола на божествената цел, възприемана във времето и пространството и следвана от душата като израз на любовта“. Възпитаването на такова първолъчево възприятие е „могъщо действие, благодарение на което могат да се разкрият висшите аспекти на духовната воля“.
6. Разпознаване на предстоящото. Истинският ученик е загрижен за назряващото в духовно отношение. Под това се разбира правилен усет за време. Ученикът „трябва да се пробуди и да улавя онова, което се намира на самата граница на проявление в човешкото мислене и житейските

обстоятелства", да предприема окултни и духовни стъпки, необходими за получаване на откровения, за „кармична полезност" и за установяване на активно сътрудничество.

Такива са новите насоки в обучението и подготовката на онези, които имат правилно фокусиране и ориентация. От шестте изброени по-горе задачи, усвояването на първата, третата и петата изисква работа в субстанцията на трите свята (ментален, емоционален и физически) на човешката еволюция, в дочовешките царства на природата и в планетарното цяло, като следствие от осмислянето на Плана и разпознаването на Целта. Втората, четвъртата и шестата задача предполагат довеждане на смисъла и значението на фините светове до човешкото съзнание, както и усвояване на окултни начини за субективно свързване между различните състояния на съзнанието. Те изискват от обучаващия се ученик да работи с такова огромно внимание и ашрамна стабилност, че познанията му за Учителя и ашрама да не предизвикват у него чувство за изключителност, което може да изкриви замисъла на Плана и да наруши ритъма на ашрама.

При ученика разбирането за планетарна съотнесеност измества това за правилните човешки отношения (доколкото той вече не допуска грешки и не проявява небрежност към своите събрата), което го води до познание за извънпланетарната съотнесеност и до връзка с духовната Йерархия.

### **ШКОЛИ НА МИСТЕРИИТЕ НА БЪДЕЩЕТО**

Тибетският Учител предвижда, че в края на нашето столетие или малко по-късно ще се появят новите Школи на Мистериите на бъдещето. Те ще бъдат създавани от опитни старши посветени на ашрама, тъй като екстернализацията [външното проявление – бел. ред.] на Йерархията фактически е започнала. Ще има два типа Школи: подготвителни и за напреднали, т. е. за кандидати и за посветени. Д\* К\* ни информира, че Четиринадесетте Правила за Кандидати (дадени в „Посвещение, човешко и слънчево") и Четиринадесетте Правила за Ученици и Посветени (дадени в „Лъчи и Посвещения", пети и последен том на „Трактат за Седемте Лъча"), ще бъдат основа на обучението и в двата типа Школи.

Науката за Медитацията и съзнателното изграждане на антакарана ще станат първите две подготвителни степени от езотеричната програма на обучение във всички истински езотерични Школи. Ще се развива усетът за цялостност и синтез като окултен начин на виждане, а обучаващите се в новите Школи ще станат „строители на новия свят и възпитатели на бъдещото обществено мнение". Целта на езотеричното обучение през Новата епоха ще бъде развитие на способност за правилни съждения и за максимално себеотдаване в името на световното преустройство.

### **ПРЕДСТОЯЩА РАБОТА**

Тибетският Учител ясно подчертава онова, което би желал да види осъществено сега и в близкото бъдеще:

"Ще оказвам непрестанна помощ при осъществяване на следната работа, за която сте обучавани и за която носите отговорност. И така:

1. Ваш пръв и най-основен дълг е хората да се подготвят за новата поява на Христос. Най-важното е те да бъдат обучавани (в широк мащаб) да употребяват Призива и да медитират върху него, така че той да стане световна молитва и да фокусира в себе си призивната молба на човечеството.

2. Трябва да се разширява работата на Триъгълниците, така че светлината и добрата воля да могат (субективно и етерно) да господстват на земята.

3. Необходимо е непрекъснато да се доразвива дейността на Световната Добра Воля, за да могат групи от мъже и жени, предани на делото за установяване на правилни човешки отношения, да се появят във всяка нация. Съществуващото ядро трябва да се разширява. Принципът на добрата воля се утвърждава по целия свят; изпълнението на задачата ще бъде действително трудно, но не и невъзможно.

4. Моите книги, в които се съдържа голяма част от учението на Новата епоха, трябва непрекъснато да се разпространяват. Те са ваши работни помагала, с помощта на които вие ще обучавате последователите. Нека постоянно да има книги в обръщение.

5. Празникът Уесак [Wesak] трябва да стане световен празник с огромно значение за всички хора от всички вероизповедания. Това е период, в който двата божествени Лидера на Изтока и Запада си съдействат в най-тясно духовно единство; Христос и Буда ежегодно използват този празник като източник на вдъхновение за предстоящата работа. Използвайте го и вие – тогава духовните енергии стават необикновено достъпни.

6. Необходимо е повсеместно да се откриват членове за новата група световни служители и да им се оказва необходимата помощ. Ще ги намерите навсякъде по света като представители на различни мисловни школи и гледни точки. Не забравяйте, че те могат да се различават от вас в много отношения – като доктрини, догми, техники, методи, – но по любовта си към ближния, по действената си добра воля и преданост на делото за установяване на правилни човешки отношения, ще бъдат идентични с вас. Вие си приличате и е възможно те да ви научат на много неща...

Нека Този, на Когото служим, благослови всички вас и всички ученици по света; полагайте максимални усилия, за да помогнете на хората да преминат от мрака към светлината, от смъртта към безсмъртието."

("Екстернализация на Йерархията", стр. 641-642).

## ВТОРА ЧАСТ

### ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ РАБОТА

#### **НЕПРЕКЪСНАТОСТ НА ЕЗОТЕРИЧНОТО УЧЕНИЕ**

"По замисъла на Йерархията, учението (което трябва да предшества и подготви Новата епоха) се дели на три части:

- 1. Подготвителна, дадена в периода 1875 – 1890 г. и записана от Е. П. Блаватска.*
- 2. Междинна, дадена за времето от 1919 до 1949 г. и записана от А. А. Бейли.*
- 3. Откровения, които ще започнат след 1975 г., ще са последни и ще се разпространяват в световен мащаб.*

Посветеният, чрез който ще бъде дадено предстоящото продължение на Учението, ще се появи в началото на следващото столетие; откровението ще бъде приемано отново по метода на „впечатленията“, защото моята задача не е завършена и предстои още една поредица трактати, свързващи материалното знание на човека с науката на посветените. Необходимо е до края на века светините на човешкото битие да бъдат преосмислени; в унисон с божествената цел да се промени начинът на живот и новата цивилизация да се утвърди върху основите на старата, да се реорганизира световното мислене и политика и да се осъществи едно по-справедливо преразпределение на световните ресурси. Тогава и единствено тогава ще стане възможно откровението да се пренесе напред."

("Лъчи и Посвещения", стр. 255)

#### **Списък на книгите на А. А. Бейли и Тибетския Учител**

<b>I-во изд.</b>	<b>ЗАГЛАВИЕ</b>	<b>Стр.</b>
1922	Съзнанието на атома	159
1922	Посвещение: човешко и слънчево	213
1922	Писма за окултната медитация	349
1925	Трактат за космичния огън	1282

1927	Светлина на Душата	428
1930	Душата и Нейният Механизъм	153
1932	От Интелекта към Интуицията	267
1934	Трактат за Бялата Магия	640
1936	Трактат за Седемте Лъча, том първи	430
1936	Езотерична Психология, част 1-ва	
1937	От Витлеем до Голгота	571
1942	Трактат за Седемте Лъча, том втори	751
1942	Езотерична Психология, част 2-ра	
1944	Ученичеството в Новата епоха, т. 1	790
1947	Проблемите на човечеството	181
1948	Новата поява на Христос	189
1949	Съдбата на нациите	152
1950	Заслепението: световен проблем	272
1950	Телепатия и етерен проводник	197
1951	Трактат за Седемте Лъча, том 3-ти	695
1951	Езотерична астрология	
1951	Незавършена автобиография	304
1953	Трактат за Седемте Лъча, том 4-ти	714
1953	Езотерично лечение	
1954	Образованието в Новата епоха	149
1955	Ученичеството в Новата епоха, т. 2	768
1957	Екстернализация на Йерархията	707
1960	Трактат за Седемте Лъча, том 5-ти	769
1960	Лъчи и Посвещения	

#### КНИГИТЕ НА ФОСТЪР БЕЙЛИ:

1950	Духът на масонството	157
1954	Смяна на езотеричните ценности	172

## ***КРАТКО ОПИСАНИЕ НА ОТДЕЛНИТЕ КНИГИ***

### **СЪЗНАНИЕТО НА АТОМА**

Седем лекции, прочетени от А. А. Бейли, са обединени в книга от седем глави, а именно:

1. Поле на еволюцията.
2. Еволюция на субстанцията.
3. Еволюция на формата, или групова еволюция.
4. Еволюция на човека-мислител.
5. Еволюция на съзнанието.
6. Цел на еволюцията.
7. Космична еволюция.

В тези глави се обсъжда научнообоснованата връзка между материята и съзнанието, която укрепва в хода на последователното въздействие на еволюцията върху атомната субстанция на всички субективни и обективни форми. Целта на тези лекции е да представят „научни доказателства“ за нейното съществуване и да „илюстрират пред слушателите тъждествената проява на тази връзка и на някои базови закони в последователно издигащите се състояния на битието, да им помогнат да осмислят универсалността на еволюционния процес и неговата актуалност“. Лекциите са увод към по-цялостното изследване и прилагане законите на битието и на човешкото развитие и еволюция, обобщени от термина „окултизъм“.

Днес, в изучаването на вселената, атома, човека и отношенията между тях, е постигнат голям прогрес. За съвременния окултист тази книга е основа за задълбочено изучаване на съзнанието, демонстрираща връзката му с универсалния живот. В нея „атомът“ е разгледан като микроскопично, но точно копие на енергийната структура, присъща за всички форми на живот: космически, планетарни, човешки и дочовешки. Тя дава информация за групите, намиращи се на различните дъги от еволюционния процес, за техните взаимовръзки, както и за енергийните въздействия върху цялата структура на съзнанието.

Книгата съдържа цитати от изказванията и поученията на Христос, които разкриват и подчертават неразривната връзка между научните, философските и религиозните аспекти на божеството. Всеки божествен принцип може да бъде изразен чрез понятия, отнасящи се до аналогичен човешки атрибут или вид дейност. В това е скрит синтезът на живота във форма.

## **ПОСВЕЩЕНИЕ: ЧОВЕШКО И СЛЪНЧЕВО**

Темата за „посвещението“ присъства под една или друга форма във всички книги на Тибетеца. Като разширение на съзнанието, специфичен начин за разгръщане на ума и сърцето и разпознаване на онова, което вече съществува в реалността, то се превръща в умение за превъзможване на заслепленията и илюзиите, които завоалират истината и ограничават съзнанието.

Като жизнен процес, посвещението е присъщо за всички големи и малки, универсални и частни форми на живот. В нашата слънчева система, процесът на посвещение се гради върху образа, възпроизвеждан и отразяван в цялото и всичките му съставни части. Той е онази нишка на жизнената енергия, която се създава и вплита в тъканната цялост на всяка единица съзнание в движението към крайния синтез. Точно по тази причина Пътят на посвещението е и Път на Антакарана.

Индивидуалният ум трябва да премине от това сравнително абстрактно представяне към конкретния процес, като се опита да си изясни как разнородните форми на живот в състава на целия организъм функционират със своя индивидуална жизнена програма, която в синхрон с функциите на останалите части допринася за реализирането на всеобхватния еволюционен план. Този опит за раздвижване и извеждане на ума от баналните рамки, така че той да осмисли планетарните цели, планове и процеси, съдейства за постигането на по-всеобхватна осведоменост за взаимовръзките в цялото и за ускоряване на неговия ръст. Невъзможно е един раздвижен ум отново да бъде върнат в неговата предишна рамка.

Едно от големите достойнства на книгата е, че тя разширява ума и му позволява да получи нова представа за съществуващата интензивна дейност (протичаща във всички равнища на съзнание), която създава условията за еволюционен напредък. Дадена е информация за дейността на планетарната Йерархия и са описани някои от нейните отговорни представители, а всекидневният човешки живот е представен като външно проявление на пропитата с качество цел, предавана чрез Ашрамите на Учителите. Трите отдела на Йерархията формират важни планетарни фокусни точки на космична енергия, като всеки от тях притежава своя цел и отговаря за специфичен аспект от Божествения План. Отношенията и взаимодействието между различните царства и центрове на съзнание се описват като насочени към пълно интегриране и изравняване на нашия Планетарен Логос в системното цяло.

Подробното описание на посветителните ритуали стимулира въображението, но индивидуалният стремящ се (който се готви за Пътя на Ученичеството) трябва да разчита на собствените си духовни ресурси като на единствено средство за постигане на прогрес и разширяване на съзнанието. Опирайки се на тях, той повишава своята чувствителност и откликва на изпращаните от Йерархията енергии.

Ученик е онзи, „който служи“, или който служи на „Единния“. В дълбините и безмълвието на душата започва дългият, поразителен и прекрасен процес на еволюция и посвещения; ученикът се посвещава на Плана и на ближните, като се учи да избягва всяка дейност в своя полза, дори и онази, която води до натрупване на личен духовен опит.

## **ПИСМА ЗА ОКУЛТНАТА МЕДИТАЦИЯ**

В съвременния свят съществува осъзнато разделение, добило популярност като разрыв между Изтока и Запада; независимо от различните култури, традиции, религии, идеологии и обичаи, между тях протича растяща обмяна на мисли и ментално взаимно разбиране. Мощен стимул за тази ментална свързаност може да бъде засилващата се тенденция у западния човек да развива науката за медитацията, практикувана от дълго време на Изток като важна съставна част от религиозния и духовния му опит. Днес, когато встъпваме в ментално ориентирания век на Водолея, и когато все повече хора изместват своята поляризация от емоционалния към менталния план, науката за медитацията (като техника, тренираща ума за концентрация и призив) ще се практикува по-широко и на Запад.

Чрез медитация може да се прониква в съществуващите по-дълбоки и всеобхватни области на живот и съзнание, така че те да бъдат възприемани по-адекватно. В окултен смисъл, тя е не само техника за трениране на ума, но и средство за постигане на изравненост, единение и тъждественост с душата, с Христос и с „Отца“. За разлика от преживяванията при мистичното единение, окултната медитация представлява научен процес за инициране на причини, предизвикващи познаваеми следствия, които могат да се възпроизведат чрез проява на воля. Умът трябва да овладее тази техника, която предполага интензивна ментална активност, редувана с абсолютен покой; той трябва да поддържа вътрешен ред и контрол, за да може чрез волята да се задейства или пък въобще да не реагира на „отражения“.

Главната цел на този вид медитация е постигането на съзнателна интеграция между душата и личността, при която животът на душата влияе върху качеството на личностния живот. Така човекът постепенно достига до онзи център на съзнание, който ние наричаме духовна Йерархия, или Царство Божие; тогава Духовният Човек придобива необходимия контрол и божественият потенциал се разкрива пред него.

Доколкото при медитацията се работи с поток от огнена и безлична енергия, съществуват определени клопки и опасности, които задължително трябва да бъдат избегнати, и в книгата е показано как се постига това. Разглеждат се цветовете и звуците, които съответстват на различните лъчеви енергии, разбирани в окултен смисъл като вибрации с различна честота. Авторът прогнозира нарастващо влияние на науката за медитацията, което ще доведе до създаване на школи по медитация под ръководството и наблюдението на посветени ученици. Тези школи ще бъдат два вида: едни за обща подготовка и други за специално обучение на ученици за посвещение. Крайната цел на тези школи за всестранно обучение ще бъде подготвянето на квалифицирани ученици за планетарно служене. Всяка вдъхновена от Йерархията дейност е мотивирана от служенето, като спонтанен резултат от контакта на безкористния ученик със собствената му душа.

"Мотивът може да се формулира така: Принасяне в жертва на личния „Аз“ за благо на „Аз“-а на Единния.

Методът може да се представи като: Мъдър контрол над личността и правилен избор на работа и време.

Нагласата, която произтича отгук, е следната: Пределно безстрастие и растяща любов към невидимото и реалното.

Мотивът, методът и нагласата се постигат чрез упоритото практикуване на окултната Медитация".

## **ТРАКТАТ ЗА КОСМИЧНИЯ ОГЪН**

Макар тази книга да е една от първите, написани от А. А. Бейли в сътрудничество с Тибетеца, тя вероятно е най-извънвремева, дълбока и неразбираема. В „Трактат за Космичния Огън“ е изложено основополагащото окултно учение за съвременната епоха и са описани гигантските космични процеси, протичащи във всички сфери на живота – от вселената до атома; това прави книгата безполезна за изискващия доказателства конкретен ум и за онези читатели, които се лутат в света на видимото и феноменалното. Истинският ученик и сериозният стремящ се обаче бързо разбират, че тя стимулира ума и разширява съзнанието.

Посветена на Е. П. Блаватска, книгата е обявена за „психологичен ключ към Космичното Творение“. В нея се разглеждат връзките и съответствията в Космоса, заедно с всички аспекти на живота, които се разкриват чрез разбирането, базирано върху сентенцията: „Утвърждавайки този цялостен свят като частица от себе си, АЗ оставам неизменен“.

Единният живот се проявява чрез всички форми на вселената като огнена енергия, а трите основни потока космична енергия (диференцирани на седем системни лъча) са показани като три аспекта на огъня, контролиращи целия проявен живот: 1) Електричен Огън на Духа; 2) Слънчев Огън, или Огън на Ума; 3) Огън на Триене, или Вътрешен Огън.

В книгата се дава подробно описание на Слънчевия Огън, или Огъня на Ума, доколкото това е доминиращата енергия, която трябва да се осмисли и вземе под контрол в нашата втора слънчева система. Показана е връзката между малките закони с планетарен произход, законите на природата (които работят чрез субстанцията), и действащите в системата космични Закони, които нямат отношение към живота и съзнанието на планетата.

Петаспектната цел на излаганото учение се споменава от Автора още в предговора на книгата:

- Лаконично представяне на космологичните, философски и психологични схеми, които да се ползват като справочник и учебник;
- Изясняване на връзката Дух – Материя, проявена като съзнание;
- Илюстриране на взаимосвързаното развитие на всичко съществуващо в Слънчевата система, както и на факта за всеобщността на развитието;
- Предоставяне на практическа информация за енергийните фокуси, които се намират в етерните тела на Слънчевия Логос (като макрокосмос), и в човека (като микрокосмос);
- Излагане на някои сведения за ролята и дейността на сензитивните животи, които формират същността на обективността, както и информация за природата на Йерархичните Същества, които създават всичко видимо и познаваемо от собствената си субстанция.

Книгата успешно решава тези пет задачи, защото оказва такова въздействие върху индивидуалното съзнание, че теориите се трансцендентират и умът (в хода на съзерцателното мислене) започва да възприема това, което печатното слово предава на познанието. Крайният човешки ум е способен да контактува със своите космични източници и с огнената си същност, когато се отвори за трите космични Закони – на Синтеза, на Привличането и на Икономията. Огънят на любовта, или пламъкът на живота в сърцето, е пробен камък за интуитивното мислене и алхимичен преобразовател на плътната, веществена, груба субстанция.

## **СВЕТЛИНА НА ДУШАТА**

Съществуват многобройни преводи на „Йога Сутри“ на Патанджали от оригинален санскрит, които са високо ценени и широко се прилагат от много хора по света с различно вероизповедание. Характерната за сутрите мащабност и извънвремени характер им позволяват много точно формулират базовите истини на човешката еволюция – от подвластността на личностни заслепления към безкрайната свобода на душата.

Повечето човешки проблеми са породени от егоистични желаниа и от принизяване на сетивността в угода на егоистични физически страсти. Това ясно се посочва в учението на Буда, според което Благородният Осморен Път води към единствения изход от лабиринта чрез: „правилни ценности; правилна реч; правилен начин на живот; правилно мислене; правилно изразяване; правилно поведение; правилно усилие; правилен екстаз, или истинно щастие“ – такива са същностните качества на душата.

Патанджали подробно обяснява средствата, техниките и менталните състояния, които позволяват на центрираната върху формата личност да преминава онези етапи от пътя, които водят към духовни постижения и сливане с душата. Книгата съдържа следните четири части:

1. Проблем за единението (51 сутри).
2. Крачки към единението (55 сутри).
3. Достигнато единение и неговите резултати (55 сутри).
4. Просветление (34 сутри).

В хода на вековете са практикувани безброй различни техники на обучение в зависимост от състоянието на човешкото съзнание и желаното духовно равнище. Всяка „Йога“ е имала своето място, изпълнявала е специфична функция и е станала важна част от човешкия опит.

Освен като средство за решаване на текущите проблеми, книгата подчертава значението на ума като посредник на душата и ключ към избавлението на личността. „Йога Сутри“ на Патанджали се базира на Раджа Йога, или „царската наука за душата“: „Благодарение на тази наука умът става инструмент на душата, средство за просветление на мозъка и източник на знание за всичко, което влиза в сферата на душата“.

Осъществяването на планетарната цел и план е грижа на душата. Ние отново се убеждаваме, че менталното обучение и намирането от индивида на собствения „АЗ“ представляват мощен стимул за неговото сътрудничество и служене и имат много по-голяма еволюционна значимост, в сравнение с промените в индивидуалния живот на личността.

Сутра 31 (от четвърта част) с мощен зов и камбанен звън се обръща към дръзналите да тръгнат по пътя на единението с душата: „Когато след преодоляване на препятствията и пречистване на обвивките пред човека се открие познанието, тогава той няма повече какво да прави“.

## **ДУШАТА И НЕЙНИЯТ МЕХАНИЗЪМ**

Душата действа чрез механизма на тройствената личност, като стимулира трите свята на човешката еволюция – менталния, емоционалния и етерния (физическия) план на съзнание – и това е всепризнат окултен факт. Авторът показва метода, чрез който душевният и личностният проводник си взаимодействат и функционират в синхрон. Той разкрива връзката между онова, което окултистът (говорейки за структурата на човека) нарича жизнено тяло, или етерна мрежа с нейните енергийни вихри и центрове, и физиологичните влияния, които жлезите оказват върху

тялото, отделяйки своите хормони пряко в кръвта. Ендокринната система е съответствие (във физическото тяло) на енергийните центрове от етерното тяло, поради което във всеки момент тя реагира на типа и големината на силата, която преминава през етерното тяло.

Човешкото поведение и състоянието на физическото тяло се определят от степента, в която личностните проводници приемат или отхвърлят импулсите на душата, а това зависи от концентрацията или фокусирането на съзнанието във всеки конкретен момент. Физическият проводник не е принцип и откликва на всяка доминираща сила, която прониква през етерната система от енергийни центрове. При силна емоция например, енергийният център на слънчевия сплит в етерното тяло получава прекалена стимулация, възбужда своето физическо съответствие – задстомашната жлеза, и предизвиква нейната повишена секреция с последваща обща неуравновесеност на личността.

Очевидно е, че при високоразвтия човек личностните проводници са изравнени, а етерното тяло е жизнено и уравновесено. Енергийните центрове, които контролират физическото тяло, са възприемчиви към влиянието на душата чрез механизма на интегрираната личност, но докато това състояние не се затвърди в съзнанието, механизмът за отклик е повече или по-малко изложен на личностни заблуди.

Достатъчно е стремящият се към ученичество да знае само две неща: състава на човека и своята следваща крачка напред. Книгата дава ясно описание как на практика функционират всички съставни части на човека. Като осмисля своето предназначение, последователят признава превръщането на личната си подготвеност в инструмент на душата. Представата за тази връзка (която съществува между тънките и плътните тела, между етерните центрове и физическите жлези, между енергията и силата, между душата и нейния личностен механизъм), може да изведе въпросния процес от мъглата на неопределеността, която обикновено го съпътства, и да го направи ясен и точен като научна формула.

Става дума не само за формата и енергията, а за цялостния човек, който участва (психологически, философски и духовно) в този процес и неговите следствия, тъй като протичащата енергия е резултат от мисленето, чието качество, природа и сила зависят от съзнанието, което се определя от цялостния начин на живот. Където се намира фокусът на съзнание в ежедневния живот, там е съответно и енергийният център, който управлява механизма за отклик.

## **ОТ ИНТЕЛЕКТА КЪМ ИНТУИЦИЯТА**

Бързото нарастване на човешкото познание и умението да се ползва умът ни излага на риска да изпаднем в прекалена интелектуалност. „Умът е убиец на реалността“ – се казва в едно много известно предупреждение за тази опасност. В книгата „От интелекта към интуицията“ достатъчното развитие на интелекта е показано като начин за постигане на избраната цел и като крачка по пътя към пълното пробуждане и активизиране на менталното тяло.

Интелект наричаме рационалния, аналитичен аспект на ума, свързан със знанието. Той може да се използва като средство за проникване в нови сфери и измерения на мисленето, както и за пробуждане и придобиване на интуитивната способност на чистия разум. Между интелекта и интуицията обаче зее пропаст, която трябва да бъде преодоляна съзнателно с помощта на медитацията, определяна понякога като „мислене в душата“; медитацията протича правилно само ако сърцето и умът действат заедно и в хармония. За да се придобие интуиция е необходимо обединяване на сърцето и ума, защото интуитивното чувство е способност на сърцето, която се пробужда от активността на интегрирания троичен ум. Медитацията е и съзнателно дисциплиниране на ума с цел той да бъде контролиран, концентриран и максимално целенасочен чрез волята.

Правилното използване на ума по време на медитация открива пред човешкото съзнание красотата, истината и добротата на душата в процеса на неговото преминаване през следните пет етапа: концентрация – медитация – съзерцание – просветление – вдъхновение. Те водят до единение на човека с душата ("сина на ума") и до директно познание за божествеността, и така осигуряват инструмент за действие в обикновения живот.

"Гласът на източната мъдрост отеква в нас чрез думата: Медитация. Възниква въпросът: „Това ли е всичко?“ и отговорът е – „Да“. Ако медитацията протича правилно и ако упоритостта е основно качество на живота, допирът с душата постепенно се засилва, а резултатите от него се проявяват като самодисциплина, пречистване, жизнеустраменост и действено служене. Медитацията, в нейното източно тълкуване, е... чисто ментален процес, който води към познание за душата и към просветление. Твърдението: „Каквито са мислите (в душата му), такъв е и той самият“, е природен факт“.

### **ТРАКТАТ ЗА БЯЛАТА МАГИЯ**

Нишката, която свързва различните аспекти на живота и предопределените за човека (съгласно Плана) видове активност, преминава през цялата поредица от книги. Това е нишката на съзнание, изградена от самия човек при опитите на душата му да усвои и вземе под контрол своята личностна даденост, и формирана в рамките на планетата, доколкото Йерархията (като неин център) все по-дълбоко запечатва Плана в умовете на хората.

В книгата са дадени Петнадесет Правила на Магията за контрол на душата, основани върху думите на „Бхагават Гита“: „Аз съм неродена, непреходна Душа, Аз съм повелител, и все пак, бидейки с висша природа, Аз ще се проявя чрез магическото могъщество на Душата“. Непроявената в своето същностно битие душа се проявява чрез природата на своята личностна даденост и винаги е източник на тайна. Тя се изплъзва от аналитичния и конкретен разум, но пред просветления ум (обединен с открито сърце и устремен към магическата сила не за личен прогрес, а в името на служенето), душата открива своя истински „АЗ“. Нейното могъществото винаги е достъпно за този, който в стремежа си да стане приет ученик, иска да служи практически – в своето конкретно време, в своята държава и в специфичното си обкръжение.

Изложеното в книгата учение се базира на 4 постулата, които:

1. Формулират законите на духовната психология за разлика от менталната и емоционалната психология.
2. Изясняват природата на човешката душа и нейната системна и космична съотнесеност, подготвителен етап за което се смята осъзнаването на груповите взаимовръзки.
3. Показват отношенията между „АЗ“-а и използваните от него обвивки, а това дава представа за състава на човека.
4. Обясняват проблема за свръхестествените способности и дават правилата за тяхното безопасно и активно развитие.

Тези основни постулати са пронизани от темата за *енергията* – от темата за единия живот като център на енергия, която насища и обхваща всичко вътре в божествения поток. Човекът по своята същност е вродено божествен, а душата, като център на съзнание и като резултат от проникновения съюз между Духа и материята, е средството, благодарение на което човекът придобива съзнание за божественост и единство. Чрез нея той пречиства грубата материя в своите проводници и освобождава чистия пламък на жизнената енергия от ограниченията на формата. Затова душата е живата връзка между Бога и човека.

Книгата завършва с въодушевяващ призив към душите на всички стремящи се: „Завършвам със зов към всички читатели да съберат сили, да възобновят обета си за преданост към делото в служба на човечеството, да подчинят собствените си идеи и желания на груповото благо, да отвърнат поглед от себе си и отново да го устремят към видението... Нека в нашето време на крайна нужда и благоприятни възможности последователите бъдат готови да пожертват всичко за благо на човечеството... Призовавам всички вас да се присъедините към напрегнатото усилие на Великите“.

## **ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ПЪРВИ ТОМ** **ЕЗОТЕРИЧНА ПСИХОЛОГИЯ – Т. 1**

Написани са пет тома под общото заглавие „Трактат за Седемте лъча“. Те са посветени на съществуващите седем базови потока енергия, насищащи нашата слънчева система, нашата планета и всичко, което живее и се движи в нейната орбита. Анализирани е тяхната природа и качество. На езотеричната психология са посветени два тома: първият разглежда фундаменталните енергийни образи и структури, а вторият хвърля светлина върху душата и личността на човека и показва в тази връзка разгръщането на Плана за развитие на човечеството.

Психологията в речника на Уебстър се определя като „наука за ума“ и в миналото се е приемала като част от метафизиката. Днес ние сме склонни да разглеждаме всички обуславящи субективни фактори като психологически по своята природа: ментални и емоционални импулси и всички видове контакти с душата. Тези субективни влияния образуват психологическия фон на човешките нагласи и поведение и формират способността за духовен отклик.

"Психе" – това е човешката душа, центърът на съзнание. Езотеричната психология започва с изследване на човешкото същество като душа, проявена във формата на личността, която е съставена от ментална, емоционална и етерна (физическа) субстанция, и която в зависимост от еволюционния етап на личностното съзнание подлежи на определен контакт и контрол.

От гледна точка на езотеричната психология, еволюцията по същество е еволюция на съзнанието, в хода на която въплътеният в личността фрагмент на душата постепенно разпознава своя духовен източник и се слива с него.

Важна роля в еволюционния процес играят седем различни потока от лъчева енергия. Върху човешкото същество влияят пет енергии, които определят неговите замисли, проблеми, качества и енергийни източници; те показват метода, по който (според действието на неговия доминиращ лъч) човекът може да разширява своето съзнание и да постига духовен прогрес.

Многото и различни лъчеви качества и методи, представени в този том на „Езотерична психология“, са дадени под формата на цитати или тълкувания от „Древния Коментар“ и са облечени в поетични или символни изрази. Седемте лъча са показани като Седем Творчески Строители, всеки със своя цел и могъщество, функциониращ в синтез и в окултно подчинение спрямо целите на нашия Слънчев Логос.

Това подробно и изчерпателно учение за лъчевите енергии и за тяхното въздействие върху нашия планетарен живот и всички царства на природата оказва неограничена помощ на последователя, който съзнателно се готви за планетарно служене и се учи да служи, обединявайки се със своите събратя.

## **ОТ ВИТЛЕЕМ ДО ГОЛГОТА**

Още в предговора авторът отбелязва, че: „Най-близките задачи, свързани с нашата отговорност, нашите благоприятни възможности и нашата съдба, са две – съзнателен отклик на Христовия живот в човешкото сърце и предстоящата ни интеграция в Божието царство.

Детайлно са описани петте разширения на съзнанието, които стимулират тази интеграция и отклик, като съответни на петте кулминационни преживявания на Учителя Иисус по време на живота Му в Палестина. Това са петте посвещения, известни като Рождение, Кръщение, Преображение, Разпятие, Възкресение и Възнесение, които ние откриваме в Пътя на Учителя от Витлеем до Голгота.

Макар че тези посвещения са популярни с техните християнски наименования, в духовната Йерархия четвъртото и петото посвещение са известни като посвещения на *Отричането* и *Откровението*. Разпятието на Учителя Иисус отразява великото отричане на собствената Му душа, а откровението символизира Неговото навлизане в светлината на Духовната Триада.

Тези преживявания са както символични, така и своеобразни фактически жалони по пътя на ученика. Представата за тези Мистерии с участието на Христос и Учителя Иисус, които олицетворяват опита за преминаване на човешката душа през петте етапа на нейното духовно странстване, може да се окаже безценна за отделния човек, пред който се простира същият дълъг път от пет нива. Това навярно е най-обнадеждаващият фактор за стремящия се, тръгнал по Пътя на Завръщането, който разбира, че в живота на всички човешки същества опитът на Учителя Иисус се повтаря, включително и този на Разпятието, или Великото Отричане. Благодарение на божествения живот вътре в нас и в зависимост от степента, до която Христовият принцип се разкрива в нашето сърце и съзнание, ние – синовете човешки, вървим по Пътя на Кръста, за да станем накрая просветлени Божи Синове.

Ако стремящият се знае това и е осведомен за предстоящия духовен напредък на всички хора, вървящи от един към друг етап по Пътя на Посвещението, пред него се открива конкретна сфера на служене. „Служенето трябва да расте и да се проявява във все по-всеобхватна светлина; ние сме длъжни да служим така, както е служил Христос, да обичаме всички така, както е обичал Той, и чрез могъществото на своята духовна жизненост, с качеството на служенето си, да стимулираме всички наоколо, така че те също да могат да служат, да обичат и да стават членове на Царството... Приканват се всички здрави, нормални хора, способни да се ориентират в положението, да си изяснят какво е необходимо да се направи, да му посветят живота си и така да покажат на света качествата, присъщи за гражданите на Духовното Царство: любов, мъдрост, мълчание, откритост и свобода.”

## **ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ВТОРИ ТОМ** **ЕЗОТЕРИЧНА ПСИХОЛОГИЯ – Т. 2**

Във втори том на „Езотерична психология“ се разглеждат предимно лъчевите качества, които контролират живота, съзнанието и появата на човешкото същество във физическия план. Всеки човек се подчинява на еволюционните закони, по силата на които той преминава от Единния към множеството и след време се завръща отново към Единния, но обогатен с опита от живота си във форма и способен да предава този опит на онзи по-голям живот, който го изпълва.

Доколкото процесът на еволюцията е процес на разширяване на съзнанието към центъра на Единния Живот, индивидът се отъждествява с всеобхватни сфери на групово съзнание: със семейството и обществената група; с нацията; със света и единното човечество; с душата и ашрамната група; и накрая – с тези центрове на съзнание, които ние наричаме Йерархия (като планетарно сърце, вдъхновяващо Плана) и Шамбала (като планетарен център на целта, волята и намеренията). Това е дълъг процес на ученичество и служене като отклик на изискванията на Плана и нуждите на човечеството. Затова в книгата има изобилие от коментари и учебен материал, изключително полезни за ученика, който се готви за световно служене и търси своето място в тази субективно обединена и организирана група ученици, наречена „нова група световни служители“. Груповото съзнание е главната цел на всеки стремящ се към ученичество.

Първата част на книгата е посветена на Егоичния Лъч и включва следните глави:

1. Разширяване влиянието на душата;
2. Седем закона на душата или груповия живот;
3. Пет групи души;
4. Правила за утвърждаване контрола на душата.

Във втората част, която разглежда Лъча на Личността, се съдържат подробни знания за:

1. Усвояване на телата;
2. Координация на личността;
3. Някои проблеми на психологията;
4. Болести и проблеми на учениците и мистиците.

В последната част на книгата, посветена на съвременното Човечество, действието на тези всеобхватни мисли и енергии се разглежда в световен мащаб. Световното положение се анализира от езотерична и йерархична гледна точка и във връзка с изискванията на настъпващата нова ера на Водолея. По света трябва да се утвърди синтезното мислене и общата цел, които да съдействат за изчезване на войните и да подготвят новата поява на Христос.

През 1939 г. Йерархията прави отчаяни усилия да предотврати войната, като с помощта на новата група световни служители в човешкото съзнание буквално се забиват стимулиращи енергии, които трябва да предизвикват съответен отклик. Изискванията на Плана се показват пред човечеството като *откровение свише*, без което „народът е неуправляем“, но то избра по-трънливия път и едва сега (получило суров опит) открива мига на откровението.

Така днес пред учениците и световните служители се появява прекрасна възможност да се подготвят за служене на Плана, човечеството и Йерархията, като прилагат психологията на душата към всички страни на своята жизнена среда.

## **УЧЕНИЧЕСТВОТО В НОВАТА ЕПОХА – Т. 1**

Колко потенциални ученици са убедени, че са достойни да получат знание лично от Учителя на Мъдростта, и колко малко от тях могат да издържат огромното напрежение на този опит и да се възползват от тази възможност? В двата тома на „Ученичеството в Новата епоха“ са включени

важни лични напътствия, направени пред малка група *чела* (приети ученици) в продължение на 15 години, като допълнително са осветени още много теми.

След прекратяването на тази групова работа, Тибетският Учител отбеляза, че макар неговият опит да събере група за ашрамно обучение да се оказал неуспешен, подготвените за нея инструкции и съвети имат голямо и непреходно значение за многобройните стремящи се към ученичество. Някои важни концепции, и особено фактът за новата поява на Христос, са закрепени в човешкото съзнание чрез груповия канал. В зависимост от степента, в която нараства взаимодействието между Йерархията и човечеството, мнозина се приближават към периферията на някой от Ашрамите. Младите ученици заимстват от опита на въпросната група, като извличат голяма полза от преминаването от нея сериозно обучение и от получената духовна стимулация.

Пред ученика от Новата епоха стоят сурови и тежки изисквания. Първото от тях е в името на служенето да престане да се фиксира върху себе си, да се отвърне от всички индивидуални склонности и тенденции и да се слее с групата. Затова се казва, че: „Темата за груповото взаимодействие е много по-дълбока и съществена, отколкото вие можете да си представите“.

Развитието на груповото съзнание е свързано с болезнения опит на самоотричането и изисква чувствителен отклик спрямо целта и плана на Учителя под формата на някаква вдъхновена от Йерархията работа.

Фините заслепления и илюзии, които заблуждават и ограничават съзнанието на ученика, трябва ясно да се очертаят, разграничат, осмислят и надраснат. Той трябва да има реална представа за себе си и да се придвижва напред, към следващата духовна задача.

Връзката между някои изисквания на Йерархичния План и мястото за служене на съответната група ученици много точно се посочва в първа част на книгата, а в раздела – „Шест Етапа на Ученичеството“ конкретно се показва постепенното нарастване на съзнанието по посока към центъра и само склонните към самозаблуда не биха могли да преценят своето място и благоприятната възможност.

Книгата съдържа намеци и лични съвети, давани в процеса на обучение към всеки от тези 41 ученици и кандидати за ученици. Искрено стремящият се към ученичество може да приложи към себе си и своя проблем някои от тези откровени, понякога доста резки оценки, породени от дълбоката духовна проникателност, знанието и любовта на Учителя на Мъдростта.

Отразената в тази книга пионерска групова инициатива в областта на образованието оказва неоценима помощ на тези, които днес проправят Пътя на Ученичеството.

## **ПРОБЛЕМИТЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО**

Първото публикуване на тази книга става веднага след края на войната под формата на брошури и има за цел да разкрие острите проблеми, съществуващи в седемте основни области на човешкия живот след опустошителната глобална война. Отбелязва се фактът, че самите проблеми са съществували доста отдавна и без да привличат вниманието са оказвали нарастващо влияние върху човешкото общество. Войната само е създала условия за проявата на изначалните разрушителни причини в човешките отношения и за разкриване на неподозирани дълбини на злото и невежеството.

Съдържанието на публикуваната през 1964 г. книга е преразгледано и от нея са извадени всички остарели факти и информация. Запазени обаче са текстовете, в които се обсъждат шестте базови проблема, останали актуални за човечеството и създаващи благоприятни възможности за прогрес. Това са: психологическата реабилитация на нациите; проблемите на децата по света; проблемите на капитала, труда и заетостта; проблемът на расовите малцинства; проблемът на църквите; проблемът за единството на народите и справедливото разпределение на световните ресурси. Многото други социални и икономически проблеми са тяхно следствие. Те се появяват в резултат от повишеното равнище на човешкото съзнание и съществуващия (в много от неразвитите страни и общества) стремеж към свобода, равноправие и взаимовръзка в съвременния свят.

Изложеното в първата брошура основно учение, което анализира тези проблеми на човечеството, е запазено без промени. Показана е перспективата, която свързва духовния потенциал и субективните фактори с външните прояви на човешките дела. Непрекъснатото разлагане на съзнанието; психологичните реакции в отговор на положението по света; религиозните, класовите и расови предрасъждания; неграмотността, болестите, бедността и икономическата нестабилност – всички те заедно са отговорни за създаването и задълбочаването на условията, при които войната става неизбежна.

Осъзнаването на причините, предизвикващи тези проблеми, много помага на всички, които обичат и служат на своите събратя. Първото условие при работа със следствията (с необходимото разбиране, състрадание и здрав разум) е способността за ясно и безпристрастно мислене – като своеобразна медитация, съдействаща за формиране на „мисъл-формата на решението“. Всички последователи на добрата воля се стремят към решението на тези проблеми, но те са особена грижа за онези, които практикуват самодисциплина в процеса на своето обучение за ученици от Новата епоха, и за световните служители, които могат да приложат езотеричните истини и духовните реалности в сферата на своето служене.

Съвременният езотерист е човек на действието. Просветленото съзнание открива пред него неизтощим източник на енергия, който произтича от циркулиращата енергия на Единния Живот. Така той става център за предаване на енергия от Йерархията към човечеството и отразява душата, или Христовия принцип, навсякъде където служи, като осветява и възвисява мрачните зони на човешкото съзнание. Познанията за света и човешките проблеми му помагат да насочва енергиите там, където те най-успешно съдействат за осъществяване на Плана и за възстановяване на нарушените взаимни връзки.

"Факт е, че от научна и езотерична гледна точка предаването на духовните впечатления е прекъснато и божественият циркулиращ поток е препречен. Задачата на световните ученици е да възстановят течението на потока; днес това е основният проблем, който стои за решаване пред духовните хора".

## **НОВАТА ПОЯВА НА ХРИСТОС**

"За спасение на праведните, за наказание на злодеите, за утвърждаване на закона, се раждам Аз от век във век". Ето как в добре известния цитат от „Бхагават Гита" е даден словесен израз на скритата в човешкото сърце вечна надежда.

В тази книга новата поява на Христос се описва като неизбежно събитие, предопределено от непрекъснатостта на божествените откровения. Бог не само че никога не ни е изоставял, без да остави свидетелства за Себе си, но в определени периоди на човешката еволюция „словото Божие"

(разбирано като насочено могъщество на Неговия живот) се е проявявало във форма, за да утвърди онези принципи, които трябва да се изповядват в предстоящия цикъл.

Много такива вестители са се появявали през вековете, за да олицетворят една или друга велика световна религия или да предизвестят някаква нова форма на религията, основана на ново откровение. Периодичната поява на вестителите, или Аватарите, и на божествените откровения (съгласно космичния закон) става факт, когато определени условия започнат да проявяват в цялата схема, засягайки всички нейни части. Това предизвиква верига от събития, които по силата на закона в крайна сметка неизбежно се осъществяват.

Днес ролята, която нашата малка планета Земя играе в тази сложна, непрекъснато функционираща система от взаимовръзки, изглежда изключително важна. В книгата езотеричното и планетарното значение на новата поява на Христос се определя като свързано с Неговото служене на човечеството през ерата на Водолея.

Сега сме в края на Риби и началото на Водолей, и заедно с това в основния превратен момент на еволюцията в човешкото съзнание, когато се преминава от индивидуалните потребности към човешките нужди като цяло; от лично спасение към световно служене; от материалност към духовност. Изглежда е необходимо Самият Христос да „бележи“ този кулминационен преход (в неговото начало и край) и да внедри в човешкото съзнание принципът, който въплъщава не само любовта на Бога, характерна за ерата на Рибите, но и бъдещата нова способност – „Волята“ на Бога, на която засега единствено Христос е отдаден безусловно и докрай. Близостта на новата поява на Христос се чувства от мнозина, доколкото Той принадлежи на цялото човечество, независимо от различията в религиозните догми и доктрини. „Този, на когото всички се уповават“, Сам ще определи начина и времето на Своето появяване, както и сферата на дейността Си, за да не предизвика никакви религиозни, социални и идеологически разделения между хората. Христос идва не само като пръв Син Божий, а и като ръководител на духовната Йерархия – вътрешното правителство на планетата. Така Той се явява в ролята на велик световен администратор, който представлява Царството Божие в света на хората и изпълнява определена задача. Христос идва, за да утвърди със Своите напътствия и пример за световно служене принципите, върху които обединеният, взаимозависим и сплотен свят би могъл да създаде своите нови материални системи и духовните институти на новата цивилизация.

Отговорност за подготовката на Неговата нова поява носи човечеството. Тези, които знаят за близкото завръщане на Христос, трябва да готвят умовете и сърцата на хората, за да може Той да бъде разпознат и приет; те са длъжни да създават привличащи състояния на равновесие и духовна изравненост, благодарение на които Той безпрепятствено да се озове сред нас. Защото, независимо от това, каква вест или откровение ще въплъщава Христос при Своето Завръщане, независимо какъв принцип или енергия ще донесе на Земята за хората, Той идва не за спасение на човечеството от последиците на собствените му грехове, а за да ни покаже още веднъж как да се спасим при появилите се нови условия и възможности.

## **СЪДБАТА НА НАЦИИТЕ**

В резултат от нарастването на населението, сложността на световните проблеми се увеличава, а нациите стават все по-свързани и взаимозависими. За човечеството и неговото бъдеще е важно да се познават духовните закони и силите, които формират структурата на

цивилизацията. Необходимо е то да действа в съгласие с тях, за да може всяка негова съставна част (индивидуална или национална) правилно да се съотнася спрямо развиващото се цяло.

Върху нацията (както и върху човека) въздействат енергии, излъчени от слънчевия или други космични източници. Тези енергии влияят като цяло чрез „механизма за отклик“, аналогичен с Монадно-душевно-личностния състав на човека. Различните нации са възприемчиви към различни енергии; за всяка нация, преминаваща през еволюция на националното съзнание, е предназначена конкретна съдба, пряко определена от качествата и принципите на специфичната лъчева енергия, която търси изява чрез националната душа.

Лъчевите енергии, които формират някои нации, световни общности и главни градове, са анализирани от гледна точка на техния смисъл, цел и *идеи*, съответни на преобладаващите в края и началото на епохата енергийни влияния.

Човешкият свят е показан в *състояние на изграждане*. Той се ръководи и получава своята добър шанс от духовната Йерархия (или вътрешното правителство на планетата), която се намира в устойчиво *състояние на Битието*. В зависимост от степента, в която различните народи приемат и реализират своите духовни възможности, техните съдби се преплитат в синтез, при което всеки внася в цялото своя проявен индивидуален потенциал. Познването на душевната съдба на всяка нация в светлината на изложеното учение днес има голямо практическо значение за регулирането на международните отношения. Лъчевите качества, присъщи на народите по света, могат да бъдат привлечени за стимулиране на разбирателството и единството между тях.

В книгата е показана красотата на енергийния синтез, когато всички съставни части работят заедно, според своите лъчеви комбинации, в името на „славата на Единния“.

"Бъдещето ще покаже правилните отношения, правилното приобщаване, съвместното ползване ...и добрата воля; пред нас се открива картината на бъдещото човечество, когато пълното взаимно разбиране ще обединява нациите, а многообразието на езиците (символизиращо различието в традициите, културите, цивилизациите и гледните точки) няма да поставя пречки пред правилните човешки отношения. Христос стои в центъра и на двете визии".

### **ЗАСЛЕПЕНИЕТО: СВЕТОВЕН ПРОБЛЕМ**

Учението за световното заслепение (причините и начините за неговото преодоляване) е една от особените теми, които за първи път се излагат пред група хора в инструкции, публикувани в двата тома на „Ученичеството в Новата епоха“.

Идеята за това, че малка група предани стремящи се може да работи сплотено за разсейване на тежките обвиващи заблуди, които гнетят човечеството и отклоняват светлината на истината, отначало е изглеждала доста странна. Под духовен прогрес, индивидът дълго време е разбирал единствено личното си израстване, затова разглеждането на духовния опит в пряка връзка със световните условия за мнозина е истински революционен акт. Световното заслепение – като сбор от човешкото невежество, страх и алчност, – може да отстъпи само пред светлото влияние на тези, които напълно или частично са надраснали тези емоционални реакции.

Заслепението е резултат от негативна емоционална нагласа, а илюзията е плод на негативна или неправилна нагласа на ума, който не се докосва до реалността, стояща отвъд външното проявление на битието. Така човек става жертва на силни мисъл-форми, които сам поражда и подхранва с личностните си сили и користолюбие.

Анализират се изопаченията, които съществуват във всички равнища на личностния живот: майя на етерно равнище, заслепението на емоционален план и илюзия на ментален план; тяхната кулминацията се наблюдава при обединяването им в личността, при т. нар. „обитател на прага“.

Правилните методи на работа за преодоляване на световното заслепление и илюзия съответстват на съвременните психологични техники, разработени и практикувани в помощ на хората. Погрешите състояния могат да бъдат коригирани чрез привличане на по-висш тип енергии, което на практика означава, че майя трябва се разпръсне с вдъхновение и идеализъм, характерни за емоционалния план; заслепението – с просветление, свойствено за менталния план; илюзията чрез светлината на интуицията, или будхичната енергия; а пред обитателя на прага трябва да се изправи Ангелът на Присъствието, т. е. душата.

В зависимост от степента, в която личността на индивида се трансформира и неговата чистота нараства, той може да пристъпи към съзнателно служене, за предпочитане в група, като се старее да възвиси и освети световните дела. В книгата са приведени някои медитативни формули, които могат безопасно да се използват от група съвместно работещи хора, но които при индивидуална работа изискват голямо внимание, за да се изключи активизирането на евентуално останалите лични заслепления и илюзии. Ние постоянно работим с енергията като с безлична сила, която е способна да оказва и опасно въздействие върху личността, ако нейният мотив не е напълно безкористен, ако тя не е достатъчно пречистена или дисциплинирана, и ако динамичната трудоспособност не е предизвикана от любов към човечеството и не подпомага разбирането и отъждествяването.

"Необходимостта от мъже и жени, които са свободни от илюзии и заслепления и искат да служат, никога не е стояла толкова остро, както сега, и аз пиша тези редове именно за тези потенциални служители, от които днес светът отчаяно се нуждае“.

## **ТЕЛЕПАТИЯ И ЕТЕРЕН ПРОВОДНИК**

Окултизмът се интересува от научните факти, които стоят зад духовните идеалистични представи, присъщи за мнозина поради естествената човешка склонност към идеализиране. Една от най-висшите идеалистични концепции е тази за братството между хората. Окултизмът показва, че от научна гледна точка този идеал се базира върху съществуването на единна етерна материя като основа на всички форми от слънчевата система, която се енергизира от единна жизнена сила. На практика човешкият род е дефиниран от единен живот и форма, но фактът за това единство все още не е стигнал до човешкото съзнание. По своята същност, еволюцията е начин за постепенно осъзнаване на Божието бащинство и на братството между хората.

Важна роля в цялостния процес на еволюцията играят способностите на човека, т. е. петте обективни сетива с техните пет висши духовни съответствия. Менталният принцип, или способност, има огромно значение за човечеството в този етап от неговото еволюционно развитие. Троичният ум обединява висшия, или абстрактния ум, душата (сина на ума) и нисшия, конкретен ум. В процеса на постигане на такова ментално

сливане и контрол, ученикът се обучава да използва ума си по нов начин, главно за опериране с енергията, която след като оживотвори и насити неговото етерно тяло, се излъчва и въздейства върху ближните му.

Благодарение именно на съзнателното и контролирано използване на менталната енергия, може научно да се установи телепатично общуване с други умове чрез общата за всички хора етерна тъкан. По същият начин умът на ученика или групата ученици, развиващи групово съзнание, може да възприеме ясната мисъл и цел на членовете на духовната Йерархия, чиято дейност се състои в провеждането на Плана за човечеството. Според науката за предаване на впечатленията, духовната Йерархия работи единствено чрез умовете на учениците и само за осъществяване целите на Плана. Впечатленията се предават като поток от присъщи на Плана идеи, които ученикът или групата могат впоследствие да интерпретират и да претворяват в действие по собствена инициатива.

Телепатията, която днес започва да се развива у духовно пробудените стремящи се по света, няма отношение към центъра на слънчевия сплит, т. е. към животинската природа, а е следствие от менталното поляризиране и от допира с душата и Триадата. Така се създава открит канал за общуване в две посоки: а) вертикална, към духовната Йерархия на планетата, която се стреми да предаде Плана на всички възприемащи умове; б) хоризонтална, към умовете на хората, обединени като единно цяло в менталната субстанция на човешкото съзнание.

Във втората част на книгата се разглежда етерната тъкан на планетата и слънчевата система, съставна част от която са всеки човек и форма. Анализирани са триъгълникът, който има непосредствено отношение към човечеството, доколкото той определя течението на енергията и осигурява нейното непрекъснато циркулиране по цялата Слънчева система.

Ние сме част от живота на Планетарния Логос, „защото чрез Него живеем, движим се и съществуваме“. Така участваме в опита етерното тяло да бъде подчинено на душата, чиито символ е триъгълника. Според степента на нашия успех, планетарната етерна тъкан изменя своята форма и все по-съзнателно се интегрира в тази енергийна система, малка част от която е и нашата планета.

Така се осъществява процесът на единение, при който частта дава своя принос към цялото, а то я насища чрез всяка клетка и атом на всички видове субстанции, от които е образувано.

## **ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ТРЕТИ ТОМ** **ЕЗОТЕРИЧНА АСТРОЛОГИЯ**

Езотеричната астрология е фундаменталната окултна наука на бъдещето. Тя ще започне да набира сили, когато интересът към езотеричните, или душевните фактори, започне да преобладава над екзотеричната нагласа, характерна за повечето съвременни астролози – както професионалисти, така и любители.

Това е наука, която борави с онези определящи и насочващи енергии и сили, които въздействат върху цялото космично пространство и върху всичко, което се намира в него. Древната Мъдрост учи, че: „Космосът е същност“. Езотеричната астрология се занимава именно с изследване живота на тази същност, със силите и енергиите, с импулсите и ритмите, с циклите, периодите и времевите интервали.

Опитният последовател умее да прилага езотеричната астрология в най-различни области на живота: в медицината, психологията, науката и образованието; при изследване на човешките проблеми и съдбите на нациите; за правилна интерпретация на световните събития и т. н. На дадения

етап обаче е необходимо прилагането на езотеричната астрология към човешкото битие да се разглежда като експериментално и всеки да разработва своите идеи и методи върху основата на собствения си опит. Както при всички други аспекти на окултизма, така и при езотеричната астрология, качеството на дейността и способността за нейното реализиране зависят главно от това дали съзнанието се контролира от личността или от живота на душата, и доколко то преодолява обособеността и центрирането в себе си, като преминава към осъзнаване на единството, вливайки се в центъра на груповото съзнание.

В тази книга астрологията се описва като „наука за отношенията“, съществуващи между всички живи организми във вселената. Върху тези центрове на съзнание въздействат не само качествата на лъчевите енергии, но и качествата и енергиите на управляващите планети и зодиакални знаци. От екзотерична (външна) гледна точка, астрологията е необозрим, всеобхватен и сложен предмет, но само от езотеричната, или вътрешна страна (която е също толкова необозрима, всеобхватна и сложна) може да се види съединителната нишка и схемата, която характеризира цялата система. Така се проявява фундаменталната простота на великата структура, която спомага за интерпретиране на цялото.

Изложението на теорията предполага следния ред на темите:

1. Зодиак и лъчи;
2. Природа на езотеричната астрология;
3. Наука за триъгълниците;
4. Свещени и несвещени планети;
5. Трите главни съзвездия;
6. Трите кръста;
7. Лъчи, съзвездия и планети.

Накрая е дадено приложение, в което се обобщават и класифицират много фактори с основополагащо значение за изучаването на езотеричната астрология.

Книгата е адресирана към онези, които истински се интересуват от окултизма. За някои тя може да изглежда прекалено специализирана, предназначена за избрани, но всеки езотерист в крайна сметка открива, че работата му изисква разбиране на базовите астрологични фактори, които определят всички отношения и форми на живот в етерите на пространството. Така той има възможност да се учи и познавайки нещата – да участва в еволюцията на цялото, правилно да изгражда частите вътре в него, докато накрая „множеството се абсорбира в Единния“.

## **НЕЗАВЪРШЕНА АВТОБИОГРАФИЯ**

Алис Анн Бейли трудно се съгласява да напише собствената си биография. Това, което я подтиква да пише за живота си, се оказва едно писмо от неин приятел, който доказва, че (по нейните думи): „аз бих извършила акт на служене, ако можех да покажа на хората как съм станала това, което съм, вместо онова, която бях. За тях би било полезно да научат, как един истински ортодоксален християнски деец може да стане известен окултист“.

Алис А. Бейли произхожда от консервативен британски род. Животът я е тласкал в много посоки, но всички те са водели към онзи момент, когато благодарение на своя суров и многообразен личен опит, тя придобива синтезен мироглед, познание и абсолютна убеденост в това, че единният божествен живот насища и оживотворява цялото човечество; че Планът предвижда за човека сътрудничество и служене чрез обучени, предани и осведомени за световните дела човешки същества, както и съвместната им работа с духовната Йерархия, или вътрешното правителство на планетата. Делото на нейния живот става част от този синтез и от това осъзнаване. Без да губи нито едно от своите чисто човешки качества и интереси, нейната душа изпълнява задълженията си пред Учителя, а личността гарантира всестранно сътрудничество в сферата на поетия обет за служене.

В нейната дейност се очертават две тенденции: първата, като ученик на Учителя Кут Хуми, включваща основаване на Школата на Арканите; и втората – работата с Тибетеца, т. е. с Учителя Джуал Кхул, за която тя отначало дава съгласие доста трудно, и която е свързана с написването на поредицата книги, представляващи нова фаза от непрекъснатото предаване на Древната Мъдрост.

Работата с Тибетския Учител започва през 1919 г. В увода към „Трактат за космичния огън“ Фостър Бейли отбелязва: „Историята на многогодишната телепатична работа на Тибетеца с Алис Бейли е описана в нейната „Незавършена автобиография“, публикувана през 1951 г. Там са описани обстоятелствата на техния първи контакт, осъществен на физическо равнище в Калифорния през ноември 1919 г. Запланувана е тридесетгодишна работа. През декември 1949 г. – само месец след нейното завършване – г-жа Бейли се освобождава от ограниченията на физическия си проводник“.

С това се обяснява и фактът, че автобиографията остава незавършена.

След като работата на А. Бейли с Тибетеца влиза в ритъм и собствената писателска, лекционна и организаторска дейност (свързана с Школата на Арканите и нейното основаване) започва да дава полезни резултати, Тибетеца се възползва от тясната си връзка с Алис Бейли, за да стимулира някои видове активност, необходими за работата на Йерархията в интерес на човечеството. Макар че Школата на Арканите никога не е била контролирана и ръководена от Тибетеца, тя е използвана като база за организирането на такива видове служене, като Триъгълниците, Световната Добра Воля и разпространяването на Великия Призив. Тибетският Учител предлага и някои видове медитативна работа, като вид планетарно служене. Това са специални медитации, които подготвят новата поява на Христос и привличат пари за йерархичните цели. През 1947 г. в Школата започва сериозно изучаване на основните проблеми на човечеството по материали от книга със същото заглавие.

Следователно, Школата на Арканите, като все по-действен и полезен канал между Йерархията и човечеството, е използвана от Учителя Джуал Кхул (със съгласието и сътрудничеството на А. А. Б.) за трайно внедряване на някои необходими езотерични принципи и реалности в човешкото съзнание и за демонстрация на факта, че езотеризмът е житейски път, а не бягство в мъгляви мистични абстракции. Жизненото дело на А. А. Бейли, макар и включващо два различни вида служене, е пример за синтезен мироглед и подход, характерни за всеки световен ученик.

По думите на Фостър Бейли в предговора към „Автобиографията...“: „Преобладаващата част от работата на нейния живот винаги е била субективна. Ние наблюдавахме външните следствия, събития и обстоятелства, помагахме, обичахме я, понякога я критикувахме, оплакахме се, но винаги вървахме рамо да рамо с нея, изкачвайки се стъпка по стъпка нагоре и това ставаше по-лесно, благодарение на Алис... Избраният от нея път е този на Световните Спасители. Тя се върна при своя Учител К. Х. за съвместна, още по-самоотвержена работа, посветена на Христос“.

## **ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ЧЕТВЪРТИ ТОМ**

### **ЕЗОТЕРИЧНО ЛЕЧЕНИЕ**

Хората по света (с различни вероизповедания и умствени способности), които се увличат от идеите на лечителството, са повече отколкото тези, които удовлетворяват някоя друга човешка потребност. Лечителството обаче е точна и възискателна наука. В съвременното общество нито един лекар или хирург няма право да практикува това древно изкуство, ако не притежава съответната квалификация, стриктно изисквана от страна на държавата, за да бъдат предпазени хората. Няма съмнение, че молитвата и призивът могат да окажат помощ при някои обстоятелства, особено ако този, който служи, е с чист и безвреден мотив, и ако притежава достатъчно разбиране, за да подпомага целите на душата, като позволява на нейната лечебна енергия да протича по-свободно и ефективно през личността; аналогично, той трябва да осигури и процеса на оттегляне, ако това е най-близката цел на душата.

Езотеричното лечение е нещо много повече; това е наука с много тематични области, включващи състава на човека и природата на различните му тела (както плътни, така и фини). Към това практическо знание окултната наука добавя изключително важната информация за енергийните фактори, за кармичните и лъчеви влияния, за психологията и астрологията на душата, за законите и правилата, които осигуряват безопасно и успешно практикуване на езотеричното лечение.

Предвид необходимостта от осмисляне и прилагане на всички тези сведения, не трябва да се учудваме, че дадената наука все още е в зародиш. Тя се намира на етапа на експеримента, заедно с останалите аспекти на езотеризма. Тяхното основно развитие ще се осъществи едва след като душата придобие по-голяма власт над цялостната личностна дейност.

В книгата са описани седемте лъчеви метода на лечение; изброени и анализирани са неговите закони и правила; подробно са изложени изискванията към лечителството; показани са основните причини за болестите. Научаваме например, че много болести могат да бъдат кармични по своя произход, че други съществуват в почвата и в самата субстанция на планетата, и че голяма част от заболяванията се дължат на психологични причини, които възникват в емоционалното и менталното тяло. Това поражда необходимост от всеотранно и изчерпателно познаване както на пациента, така и на правилните и безопасни методи на лечение.

Дадена е вярна представа за смъртта. Това е процес на отделяне или оттегляне на душата от тялото, при който тя продължава да живее на своя собствен план, без ограниченията на тялото, докато не се появи необходимост от нов цикъл на въплъщение и нов опит във форма.

При опитите си да приложат на практика учението, дадено в „Езотерично лечение“, онези, които са предопределени от съдбата за тази сфера на човешкото служене, ще започнат да натрупват духовна способност за цялостното лечение на човека. Това до голяма степен ще е валидно за онези групи, които привличат магнетичното и лъчевото могъщество на груповите енергии и на призива. По този начин, правилното практикуване на езотеричното лечение ще зависи от груповото съзнание в Новата епоха и от установяването на *правилни енергийни отношения* като основа за всички аспекти от съвременното езотерично обучение. Не само потенциалните лечители, а и всички окултисти могат да извлекат голяма полза от изучаването на трактата „Езотерично лечение“.

## **ОБРАЗОВАНИЕТО В НОВАТА ЕПОХА**

Образованието има основополагащо значение сред няколкото специални теми, включени в книгите на Алис А. Бейли и Тибетеца. Днес ние представяме да мислим за „образованието“ единствено като за обучение на младежта или като за академична дейност. Образованието е (или поне трябва да бъде) непрекъснат процес от раждането до смъртта, свързан не толкова с натрупване на знания, колкото с разширяване на съзнанието. Знанието само по себе си е мъртво, ако не се съобразява с обкръжението, със социалната отговорност, с историческите тенденции, с човешкото и световното положение, както и с еволюцията на съзнанието, която довежда безкрайността на непознаваемата вселена до сферата на постижимото за крайния човешки ум. Иначе казано, образованието е непрекъснат процес на обучение за начините, по които човешките и божествени елементи се съгласуват в състава на човека, което установява правилни отношения между Бога и човека, между духа и материята, между цялото и частта.

Ако това е образованието в широкия смисъл на думата, то при обучението на децата неговото прилагане може да се обсъжда много поизчерпателно и задълбочено. Дадената книга прави именно това. Посочвайки необходимостта от цялостност при развитието на човека (дух, душа и тяло в интегрирана единица) и признавайки планетарното цяло за сфера на личен опит и отговорност на всеки индивид, книгата представя чрез специфични термини истинските потребности на детето в областта на образованието. Изброяват се пропуските и недостатъците, характерни за днешните образователни системи в различните краища по света, и се съобщават методите на бъдещето.

Ударението се поставя върху необходимостта от възпитание в дух на световно гражданство. Тази необходимост става очевидна още преди публикуването на книгата. Доколкото обаче децата се отнасят естествено и без предубеждения към представителите на всички нации, раси, цвят на кожата, вяра и социално положение, става ясно защо разбирането за световна общност трябва да се възпита първо у възрастните, които са отговорни за образованието и възпитанието на младежта.

По тази причина в книгата е включена една последна кратка глава за „науката на Антакарана“, т. е. за творческия опит да се изгради в съзнанието мост между нисшия аналитичен, натрупващ знания ум, душата и висшия ум, като аспекти на божествения „АЗ“ у духовния човек. Това е научен процес, който може да се изучава и практикува като медитативна техника, като опит духовните принципи да се прилагат при всякакви обстоятелства в ежедневието.

Изграждането на Антакарана, като мост между субективните и обективните светове, създава канал за предаване на духовните енергии на светлината, любовта и могъществото. Тези енергии променят обикновения живот, насищат личността, даряват ума с творческо мислене и с отговорност за възникващите нужди на Плана в зората на Новата епоха.

Просветленият по този начин зрял човек може да стимулира душата на детето, да обогати и оживи неговия ум, да осигури правилни условия за всеостранното развитие на духовния му потенциал.

## УЧЕНИЧЕСТВОТО В НОВАТА ЕПОХА – Т. 2

В първи том са събрани работните инструкции, които поначало са правени с цел да екстернализират (чрез групи от по девет интегрирани ученици) работата на деветте субективно облечени в плът и кръв групи, известни като „Групи по Девет“. Учението, което се съдържа във втори том, е дадено в периода 1940 – 1949 г, след като групата е била намалена и реорганизирана в единна „нова първична група“.

Две от нейните главни задачи е да „затвърди“ някои принципи и изходни идеи за новата цивилизация от епохата на Водолея, както и да създаде интегрирана група от опитни йерархични деятели, способни да участват в предприеманите от Йерархията опити за оплодяване и подготвяне на човешкото съзнание за предстоящата огромна стимулация. Затова книгата съдържа личните инструкции, дадени за много малък срок и предназначени само за 22 души.

В учението се набляга върху нуждите и проблемите на груповата работа, груповото сливане и груповото съзнание. Визират се взаимоотношенията в групата, както и отношението към Учителя, на Когото тя се стреми да служи. „Нека вашият хоризонт бъде широк, а смирението ви – дълбоко“, гласи един от съветите към групата, за да може „чувството за вярна пропорция“ (както езотерично се определя смирението) да регулира всички отношения в съответствие с еволюционните нужди на Йерархичния План.

Подчертават се двата най-важни аспекта от живота на ученика от гледна точка на практическите техники за обучение: медитацията и посвещението. Медитацията е показана не само като начин за приближаване на индивида към душата, и на групата към Учителя, но и като творчески метод на Повелителя на Света, чрез който се дефинира цялото съществуване. Всички големи и малки центрове на съзнание на нашата планета могат да практикуват аналогични медитативни техники за създаване на нужните нови форми в съответствие с променящото се течение на енергията и с божествената цел. Така медитацията става акт на съзнателно сътрудничество с „чисто изкупителните цели“ на нашия планетарен Живот.

Посвещенията се представят като практически „факти от живота“, които трябва да бъдат разбрани и усвоени. Представата за посвещението като награда за благ и дисциплиниран начин на живот е потискащо заслепление, което се разсейва от светлината на реалността. Посвещението няма нищо общо и с вътрешните организационни „посвещения“, практикувани в много окултни ордени и групи. Те нямат друг смисъл, освен този, който им придават самите организации.

Посвещението на ученика е резултат от съзнателното му навлизане във „по-голямото и по-голямо цяло“, от последователното и истинско проникване в потока на съзнание на нашия планетарен Живот. Тези разширения на съзнанието се съпътстват от редица откровения. В този том са разгледани петте точки на откровенията и са дадени необходимите насоки и символични формули, които спомагат за правилното им тълкуване.

Ученик е „този, който знае“; той от собствен опит е научил, че прилаганият при служене духовен закон, или принцип, определя състоянието на равновесие, при което се възстановява съизмеримостта между Пътя на Бога и пътищата на хората. През точката на сливане може да струи светлина в помощ на тънещите в мрака. Много хора виждат това откровение.

## **ЕКСТЕРНАЛИЗАЦИЯ НА ЙЕРАРХИЯТА**

Проблемът за свободната воля винаги е предизвиквал у хората ментални конвулсии. Фаталистът автоматично се примирява с всичко, което го сполети, не вижда в следствията повод за действие или бездействие и винаги се покорява на безжалостната съдба.

Християнинът е склонен да приема своята участ като проява на Божията воля, срещу която той не протестира и която няма сила да промени. На противоположния полюс стоят онези, които разпалено отстояват своята независимост и без колебание отстояват правото си на свободни и своеволни действия.

Едно от многото достойнства на книгата е в това, че тя показва в каква голяма степен Йерархията и другите центрове на планетарен живот зависят от непредсказуемата, често безотговорна свободна воля на човека. В годините преди Втората световна война на човечеството са предлагани всевъзможни благоприятни възможности и духовни стимули, целящи да се избегне проявата на конфликта във физически план. Ученици и стремящите се към ученичество специално са молени да помогнат на Йерархията, като направят максимални усилия и повлияят благотворно върху мислите и решенията на човечеството. Всеки обаче е свободен сам да определя и да поставя рамките на дейността си. Според закона, дори в момент на опасност, Йерархията няма право да възпрепятства свободното волеизлияние на хората, да им заповядва или да им натрапва действия, водена от своето по-всеобхватно знание и по-дълбока проникателност.

В книгата са представени многобройни духовни фактори, действащи в периода 1919 – 1949 г. Посочени са енергиите, стаени зад световната сцена; описани са някои велики Същества, магнетично привлечени към служене на нашата планета в този критичен момент от еволюцията на планетарния живот.

Тези фактори носят разбиране за взаимосвързаните, подчинени на закона енергии на вселената. Те дават представа на езотериста за енергийния поток, откликващ на планетарната цел и план, към който можем да се включим, и опознавайки го, съзнателно да му сътрудним, особено когато егоистичната ни, центрирана върху себе си воля, е еволюирала така, че духовната воля е получила по-адекватен израз. Някои от тези енергийни фактори конкретно се обсъждат в специалните „Съобщения“, предавани от много години по време на празниците на Великден, Уесак и на Христос.

В тези съобщения се разглеждат много аспекти от йерархичната работа, мислене и планиране. Показват се някои въздействия върху Йерархията от страна на планетарните еволюции и посвещения, както и тяхното влияние върху човечеството. Кулминационният момент настъпва по време на трите празника през 1945 г., когато (наред с другите задачи) е взето и важното решение за екстернализиране на Йерархията и за новата поява на Христос.

В заключителната част се обсъждат „Етапите на Екстернализацията на Йерархията“. Днес за човешкия ум е трудно да си представи проблемите на тези, които са свободни от ограниченията на формата, и му е още по-трудно да разбере действията на онези, които са толкова свободни, че по собствена воля се съгласяват на такива ограничения.

Така на нас ни помагат да осмислим в каква голяма степен взаимозависимостта на планетарния живот реално е скрепена от любовта, жертвата и служенето на частта в услуга цялото.

## **ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ПЕТИ ТОМ**

### **ЛЪЧИ И ПОСВЕЩЕНИЯ**

В последния том на „Трактат за седемте лъча“ е представена фундаменталната духовна структура, върху която ще се гради по-нататъшното изложение на учението за Древната Мъдрост. Книгата има два раздела. В първия се изброяват и обясняват Четиринадесетте Правила за Групово Посвещение; тези правила за ученици и посветени са аналогични (на висшата дъга от спиралата) с правилата за кандидатите, които са описани в книгата „Посвещение: Човешко и Слънчево“. Във втория раздел се анализират Лъчите и Посвещенията, т. е. деветте големи разширения на съзнанието, в хода на които посветеният последователно се освобождава от различните форми на нашия планетарен живот, като накрая тръгва по избрания от самия него Път за развитие и служене във вселената.

Един от основните принципи, споделен на страниците на книгата, е този за нарастване на груповата идея, разбирана като групово служене, групова отговорност и групово посвещение. Възможността за груповото посвещение изглежда е един от новите фактори в ерата на Водолея; оттук и огромното значение, което имат за ученика тези Четиринадесет Правила за Групово Посвещение. Те показват в символична форма великите истини, към които разширяващото се съзнание се приближава, ако съблюдава условията на *окултно послушание* и спазва всички изисквания за Пътя на Посвещението, когато групата се придвижва към центъра на ашрама и влиза в сърцето и волята на наблюдаващия Учител.

Доколкото „пътят към светая светих е път на външно служене“ и тъй като посвещението е следствие от увеличаващата се способност за интуитивно вникване в Плана и осмисляне на ашрамната цел *със съответното за нея поведение*, „правилата по същество са велики Формули на Приближение... приближения към определен отрязък на Пътя, а не към самия Посветител. Размислете над тази разлика. Посветеният все повече осъзнава динамиката на Науката за Служене на Плана. Това разбиране може да дойде едва след като неговата претопена личност и душевният израз на волята се разтворят в ослепителната светлина на Божествената Цел“.

Изложеното учение, макар и недостъпно засега за средния учащ се, е безценно за разширяването на ума и за проумяването на по-всеобхватните структури и процеси, чрез които може да се прояви перспективната функция на индивида. При боравенето с толкова сложни въпроси, авторът отново демонстрира изключителната си способност да съотнесе най-дълбоките аспекти от Учението с живота и съзнанието на съвременния последовател. Доколкото в битието не съществува никаква обособеност и афоризмът „Каквото е горе, такова е и долу“ се отнася до целия космос, до слънчевите и планетарните животи, дотолкова от изключителна важност е непрекъснатостта да стане ясно осъзнат факт.

"Откровението се отнася до Единството и до нищо повече. Практическата страна на тази истина се разкрива едва когато ученикът се опита да направи две неща: първо, да я разбере сам, и второ – да разпространява в умовете и живота на хората представата за това планетарно единство и необособеност".

## **ДУХЪТ НА МАСОНСТВОТО**

**(ФОСТЪР БЕЙЛИ)**

Книгата съдържа пет инструкции, които Тибетският Учител е възнамерявал да даде на масоните чрез Алис А. Бейли, но поради недостиг на време и появата на друга спешна работа, те са останали недовършени. Фостър Бейли е помолен да редактира и публикува тези пет инструкции, което той прави, като добавя във втората част на книгата една статия на А. А. Б., публикувана за първи път в списание „Мастер-Масон“, както и една своя лекция, изнесена пред Ложата в Ню-Джърси. Тази просветляваща и стимулираща книга завършва с приложението „Синури“, направено по записки от „Енциклопедия на франкмасонството“ на Маккей.

В написаните от А. А. Бейли и Тибетеца книги често се споменава за Масонството: разглежда се неговият произход, многовековната му история и онази важна роля, която обновеното и одухотворено масонство може да има в бъдещето, носейки светлината и енергията на учението за Мистериите в ерата на Водолея.

"На масоните им предстои още много вътрешна работа над себе си. Времето за истинското широко признание на Масонството е все още далече, защото тази организация трябва в масонски и духовен смисъл да „прояви себе си“. Когато направи това и когато духовната цел, заложена в основите на масонската работа, бъде схваната по-добре, Законът на Строителите ще може да заяви за себе си. Тогава груповата работа в името на расата ще бъде изпълнена, съзнателната помощ на Ложата, която действа от Висините, ще стане видима, а масонството ще бъде възстановено като пазител на Мистериите на духовния живот на земята и ще покаже жизнената сила, скрита в сърцето на всяка истинска религия".

## **ДА СМЕНИМ ЕЗОТЕРИЧНИТЕ ЦЕННОСТИ**

**(ФОСТЪР БЕЙЛИ)**

Книгата съдържа четири лекции, прочетени от автора в Лондон през 1954 г. В нея подробно се обсъждат духовните фактори, които днес имат голямо значение за езотеристите. Езотеризмът е показан като практическа наука за служене, при което субективните и духовни аспекти на живота могат ефективно да се съотнасят с човешките потребности и световните дела. Характерната стара тенденция за оттегляне на духовно пробуждащите се хора от обикновения светски живот и на зависимост от т. нар. духовен „авторитет“ е към своя край. Езотеристът е човекът с добра воля и член на новата група световни служители, който отговаря за благосъстоянието на човешката раса в хармония с божествения План. Той учи и расте благодарение на собствения си опит, като прилага духовните принципи в ежедневната си работа.

# СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

## **ЕДИНИЦИ НА СЛУЖЕНЕ**

Навсякъде по света се създават групи хора, обединени от съвместната си работа по програмата на Световната Добра Воля. Ето някои препоръки за формирането на такива групи.

## **КАКВО Е СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ**

Световната Добра Воля е обединение от мъже и жени с добра воля, свързани от желанието за утвърждаване на определени идеи, принципи, енергии и качества в човешкия род; нейните членове имат за задача да разберат планетарната програма за действие и да работят за осъществяване на нейните цели. Световната добра воля насочва своето влияние към човешкото съзнание. Това се постига чрез системата на обучение и особено – чрез печатното слово.

## **КАК СЕ РАЗРАБОТВА СТРАТЕГИЯТА И ПРОГРАМАТА НА ДЕЙСТВИЕ**

Дейността на Световната Добра Воля се ръководи от международен екип, който работи в главните центрове, намиращи се в Женева, Лондон и Ню-Йорк, в тясно взаимодействие с групите и отделните служители от различните страни. Работата има световен характер; тя не се съобразява и променя в угода на каквито и да били национални, местни или други съображения. Нейната задача е да разпространява планетария стил на мислене във всички сфери на местния, националния и международния живот.

## **КАК Е ОРГАНИЗИРАНА СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ**

Световната Добра Воля работи чрез групи и отделни хора, които признават целите и помагат за осъществяването на нейната програма. Тя не е организация в общоприетия смисъл на думата. В нея няма членство, членски внос и официално назначени представители по места. Дейността се финансира изключително от доброволни пожертвувания, давани от заинтересовани лица. Набляга се върху „практическата работа“, а не върху „създаването на организация“. Работещите за Световната Добра Воля правят това, защото споделят принципите и признават полезността на нейните програми и методи.

## **СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ И ИНДИВИДЪТ**

Програмата за действие на Световната Добра Воля дава възможност на всеки човек да участва в нея, като смята помощта му за изключително необходима.

Ярък пример в това отношение е разпространението на литературата, в което участват стотици отделни помощници от целия свят. Хората са поощрявани да прилагат идеалите и принципите на Световната Добра Воля в собствените си проекти на служене, като поемат цялата лична отговорност за това.

### **СЪЗДАВАНЕ НА ЕДИНИЦИ НА СЛУЖЕНЕ**

Дейността на отделните сътрудници става по-ефективна, ако се извършва от малки групи. За тази цел се създават единици на служене, които могат да се формират по два начина.

Първият е, когато някой магнетично мощен индивид притегля към себе други помощници, а вторият, когато двама или повече сътрудници, живеещи в един район, се обединят, за да работят заедно и да координират своите усилия.

### **ПРЕДИМСТВА НА РАБОТНИТЕ ГРУПИ**

Няколко обединили се сътрудници са способни да преодолеят трудности, които не са по силите на отделния човек. Сборът от техните индивидуални таланти и общият принос към делото спомагат за осъществяването на набеязаните планове. Това, което не е по силите на един, е във възможностите на друг, онова на което отделният индивид не се решава сам, се предприема уверено от малката група служители.

### **ОСНОВА НА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО**

Единици на служене се създават с успех, само ако съществува обща цел. Тайната на успешната групова работа се крие в осъзнаването на онези аспекти от божествения План, които хората могат да проявят най-добре, както и в готовността за взаимодействие с тези събрата, които са постигнали същото осъзнаване. Външните обединения, основани върху вътрешно единство на целите, работят най-плодотворно. Създаването по този начин групи са обединени и съществуват благодарение на вътрешния си импулс. Именно той прави тяхната работа истински полезна и служи като магнетична сила, която привлича други помощници.

### **ИЗБОР НА ИМЕ ЗА ГРУПАТА**

Ако в групата възникне въпрос за името, т. е. за себеотъждествяването, ние обикновено препоръчваме да се нарече „единица за служене“ към съответния град или район, където тя действа. Групи от целия свят използват имена като „асоциация на добра воля“ или „дружество за активизиране на добрата воля“.

### **ИЗБОР НА ВИДА ДЕЙНОСТ**

Натрупваният от отделната единица опит е уникален. Всички единици за служене растат и се развиват по свой начин, макар че в тяхната работа могат да се проследят много общи посоки и сходни трудности. Те възникват във връзка с прилагането на определени принципи и методи на работа. Централите дават съвети за тяхното преодоляване още в началния им етап. Те помагат и поддържат групите по всички възможни начини, без да се опитват да ограничат тяхната свобода и без да се намесват в естественото им развитие.

Главната цел на единиците за служене във всяка страна е да работят на местно равнище, като осъществяват отделен аспект или аспекти от международната програма на Световната Добра Воля. Тази програма може да има различни варианти и мащаби на дейност. Не е целесъобразно за начинаещите групи да се заемат с многобройни задачи. Това често води до пренапрежение и разочарование.

Предлагаме на такива групи да се занимават с онзи вид дейност, който ги е обединил в рамките на Световната Добра Воля. По-късно, когато натрупат определен опит в работата, те могат да се посветят и на други видове дейност. Много единици за служене са започнали с разпространение на литературата, издавана от Световната Добра Воля, и след установяването на добър работен ритъм, са преминали към организиране на учебни групи или срещи-медитации.

### **ИЗДАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ**

Трите организационни центъра са недостатъчни за широкото разпространение на литературата, издавана от Световната Добра Воля. Когато тази дейност обхване цялата планета, ще стане нецелесъобразно тя да бъде съсредоточавана в днешните централи. В много страни единиците за служене сами осигуряват преиздаването на литературата на Световната Добра Воля. За постигане на високо качество на публикациите се изисква развита икономическа структура. Не всички могат си доставят хубава хартия или да намерят квалифицирани печатарски работници. Често се налага всичко да се прави от тях самите: да се подготвят макети, да се правят копия и т. н.

При преиздаването на книгите на Световната Добра Воля е необходимо да се посочва адресът на централите в Женева, Лондон и Ню-Йорк, както и адресът и името на местната единица за служене, за да може тя да дава отговор на възникващите въпроси. Желателно е от всяко издание да се изпращат по половин дузина екземпляри в един от тези организационни центрове.

### **СЪТРУДНИЧЕСТВО С ЦЕНТРАЛИТЕ**

Осъществяването на планетарната програма на Световната Добра Воля се координира от трите организационни центъра – в Женева, Лондон и Ню-Йорк. Всички единици на служене от целия свят участват в световното дело чрез един от посочените центрове.

Като се изхожда от групови съображения, световния характер на работата винаги е имал първостепенно значение. По всички краища на света се провежда сходна работа, а съдържанието на литературата не се приспособява към никакви национални или местни условия. Локалните методи на работа обаче могат да се приспособяват към обстоятелствата и при необходимост да се съгласуват от единиците за служене с централите.

### **ОТНОШЕНИЯ С ЦЕНТРАЛИТЕ**

Формални връзки между Световната Добра Воля и нейните единици на служене (поне през първите години на дейността им) не съществуват. Единиците не са официални представители на Световната Добра Воля по места. И обратно, при решаването на собствените си проблеми, единиците са абсолютно самостоятелни. По своя статут те са независими групи от мъже и жени с добра воля, които си сътрудничат върху основата на международната програма на Световната Добра Воля. Неформалният тип отношения е гъвкав и полезен. Той позволява на сътрудниещите си групи да правят онова, което смятат за най-добро. Те нямат право официално да се изказват от името на Световната Добра Воля, но могат свободно, по собствена инициатива и в съответствие със своите задачи, да осъществяват творческите си проекти.

Обикновено единиците за служене обявяват своята принадлежност към Световната Добра Воля, като декларират готовността си да работят в съответствие с целите и програмата на тази международна асоциация. По този начин, като остават независими и свободни групи, те показват реалната вътрешна връзка със Световната Добра Воля.

Най-често единиците за служене разпространяват в своите райони литературата на Световната Добра Воля. Те отговарят на местните запитвания и удовлетворяват заявките за необходимата литература, като имената и адресите на тези, които са дали положителна оценка за нея, се съобщават в централите.

Много от въпросите въобще не изискват съгласуване с централите, например, провеждане на събрания в съгласие с принципите на Световната Добра Воля или рекламирането на собствената им дейност, но при намерение да се издават собствени материали от името на Световната Добра Воля, те задължително се изпращат в централите за съгласуване.

Методиката на работа с единиците се практикува от години. Като правило между тях и организационните центрове се установяват връзки на истинско и най-тясно сътрудничество.

### **СХЕМА НА ЕНЕРГИЙНАТА РАБОТА**

Аз не търся нови „стенографки“ на мястото на А. А. Б. Имате на разположение доста голям неусвоен материал, с който трябва да се работи, както и достатъчно всеобхватно учение, което трябва да бъде предадено и направено достъпно за хората през близките 25 години. Не превръщайте А. А. Бейли в окултен авторитет.

Изяснете си добре схемата, намираща се в основата на различните аспекти от работата, която в наши дни се разширява. Следната диаграма ще ви помогне да си представите *фактически съществуващите отношения днес*:

*ДУХОВНАТА ЙЕРАРХИЯ НА ПЛАНЕТАТА,*

*работеща чрез*

*НОВАТА ГРУПА СВЕТОВНИ СЛУЖИТЕЛИ,*

*които използват много посредници, сред които и*

*ШКОЛАТА НА АРКАНИТЕ,*

*действаща чрез следните*

*ВИДОВЕ СЛУЖЕНЕ:*

*Триъгълниците, Добрата Воля и Призивът – свързани с*

*ИЗДАТЕЛСКИТЕ ФИРМИ „ЛЪЦИС“*

Именно книгите привличат хората към различните аспекти на дейността; вие можете да помогнете те да се намират непрекъснато в обръщение.

*Тибетеца*

## **ЛЪЦИС ТРЪСТ**

"Лъцис Тръст" е основан през 1922 г. по законите на щата Ню-Джърси. Регистриран е във Великобритания, Холандия и Германия. Има свои представителства, банкови сметки и финансови посредници в много страни, включително в Швейцария (Женева), където е учредена европейската централа на издателските фирми „Лъцис“, Школата на Арканите и др.

"Лъцис Тръст" е законен финансов посредник, който осигурява цялата започната от Алис и Фостър Бейли работа. Той не притежава никакви дотации или инвестиции; цялата му дейност се финансира от доброволни пожертвувания.

## **ШКОЛАТА НА АРКАНИТЕ**

Школата на Арканите е създадена от А. А. Бейли през 1923 г. като подготвителна школа за ученичество. В нея се прави последователен курс на обучение и медитация за възрастни мъже и жени на базата на езотеризма като наука за служене и път на живота. В хода на практическата подготовка при груповата работа учащият усвоява принципите, залегнали в основата на Новата Епоха, като нов етап от човешката еволюция, при който човекът може максимално да развие своите вродени възможности. Ученият постига съзнание за себе си като за духовно същество, със своя сфера на служене и със своя отговорност – като стремящ се към ученичеството и като поборник за провеждането на Плана.

Школата на Арканите функционира по целия свят изключително чрез воденето на кореспонденция. Работата в Америка се осъществява от централата в Ню-Йорк, за Великобритания и Съдружието на нациите – от Лондон, а за европейските езикови групи – от Женева. Школата на Арканите не е сектантска или политическа организация, в нея се приемат хора с всякакви религиозни и политически убеждения.

## **СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ**

Световната Добра Воля е учредена през 1932 г. в САЩ и оттогава се е разпространила по целия свят. Нейната основна задача е правилните човешки отношения да станат факт за цялото човечество. Взаиморазбирането и световното сътрудничество могат да се утвърждават чрез практическото прилагане на принципа и енергията на добрата воля.

*Дейността на Световната Добра Воля е просветителска по своя характер и включва:*

1. Разпространяване на литературата и Великия Призив.
2. Работа на информационно-изследователските служби.
3. Издаване на периодичен бюлетин, сътрудничество с движението „Световно единство“ (Пондишери, Индия) и издаване на списание „Светът = 1“.
4. Провеждане на учебни курсове, посветени на фундаменталните проблеми на човечеството.

*Световната Добра Воля е неправителствена организация, акредитирана към Организацията на Обединените Нации в Ню-Йорк и Женева.*

## **ТРИЪГЪЛНИЦИ**

Те са основани през 1937 г. като опит да се обединят съмишлениците (мъже и жени на добрата воля) в обикновено, но много ефективно духовно служене на човечеството. Работата на Триъгълниците се осъществява от структури по трима души, които ежедневно мислено се съединяват

помежду си и с всички останали Триъгълници по Света. Така се изплита мрежата на лъчистото ментално могъщество, чрез която енергията на добрата воля може да се предава на всички народи по света. В процеса на изпращане на духовната енергия се създава всепроникваща атмосфера на светлина и добра воля, която въздейства върху умовете и сърцата на хората. Членовете на Триъгълниците задвижват енергии, които сплотяват и сближават хората от всички националности, вероизповедания и цветове на кожата. Субективната атмосфера на човешкото съзнание се пречиства и осветява чрез ежедневната употреба на Великия Призив от всички членове на Триъгълниците.

## РЕЧНИК ЗА ОСОБЕНИ ТЕРМИНИ

*Забележка:* Този речник няма за цел да даде изчерпателни определения за понятията. Той е само опит да се обяснят на английски език някои от използваните в книгата термини, така че читателят да схване дълбокия им смисъл. Повечето от дефинициите са заимствани от „Теософски Речник“, „Тайната Доктрина“ и „Гласът на Безмълвието“.

\* \* \*

**Агни.** Повелител на Огъня във Ведите. Най-старият и най-почитан от Боговете в Индия. Едно от трите велики божества – Агни, Вайу и Сурия, – но и всичките три заедно, защото той е тройният аспект на огъня, а огънят е същността на слънчевата система. Библията казва: „Нашият Бог е огън всепоглъщащ“. Това е символ и на менталния план, на който Агни е върховен господар.

**Агничейтани.** Група от огнени деви.

**Адепт.** Учител (или човешко същество) изминал еволюционния път и навлязъл в неговия заключителен етап – Пътя на Посвещението. Приемайки пет от Посвещенията, Той следователно е преминал в Петото, или Духовното Царство. Остават Му още две посвещения.

**Ади.** Пръв; първичен; атомичният план на слънчевата система; най-висшият от седемте плана.

**Антакарана.** Път, или мост, между висшия и низшия ум, служещ като средство за връзка между тях; той се строи в менталната материя от самия стремящ се.

**Астрален.** ...отъждествява се с Кама или желанието и затова ...се използва за определяне на плана на емоционалните реакции. (4-221)

**Атлантида.** Континент, потънал в Атлантическия океан, според окултното учение и Платон. Атлантида беше обитавана от Четвъртата Коренна Раса, която сега наричаме Атлантска.

**Атма.** Универсален Дух; божествена Монада; Седмият Принцип в седморната структура на човека (вж. схемата след предговора).

**Атомичен подплан.** Материята на слънчевата система е разделена (според окултистите) на седем плана, или състояния, най-високият от които е атомичният план. По подобен начин всеки от седемте плана е разделен на седем подплана, най-висшият от които е наричан атомичен подплан. Следователно, има 49 подплана и седем от тях са атомични.

**Аура.** Фина, невидима същност (или флуид), която се излъчва както от телата на хората и животните, така и от предметите. Това е психична еманация на тялото и ума, която е електро-витална и електро-ментална.

**Аурично яйце.** Название, дадено на причинното тяло поради овалната му форма.

**Ашрам.** Център, в който Учителят събира учениците и стремящите се за лично обучение.

**Бодхисатва.** Този, чието съзнание е станало разум, или будхи. Той се нуждае само от още едно прераждане, за да стане съвършен буда. Така, както е употребено в тези писма, Бодхисатва е означение за поста, заеман сега от Повелителя Майтрейя, известен на Запад като Христос. Тази

длъжност би трябвало да се разбира и превежда като Световен Учител. Бодхисатва е Главата на всички религии по света, Учителят на всички Учители и ангели.

**Буда.** Име, дадено на Гаутама. Роден в Индия около 621 г. пр. н. е., той става съвършен буда през 592 г. пр. н. е. Буда е онзи, който е „Просветлен“ и е постигнал най-високата степен на познание, възможна за човека в тази слънчева система.

**Будхи.** Универсална Душа, или Разум. Това е духовната душа у човека (Шестият Принцип) и следователно е проводник за Атма, или Духа, който е Седмият Принцип.

**Вивека.** На санскрит означава „различаване“. Първата стъпка по пътя на окултизма... е различаването между реалното и нереалното, между субстанцията и явлението, между „АЗ“-а и „неАЗ“-а, между духа и материята.

**Гуру.** Духовен Наставник. Учител по метафизични и етични доктрини.

**Дева** (или Ангел). Бог. На санскрит – сияйно божество. Девата е небесно същество – добро, лошо или неутрално. Девите се разделят на много групи и са наричани не само ангели и архангели, но и по-малки или по-големи строители.

**Девахан.** Това е състояние на съзнанието на ментален план, в което преминава душата, когато бъде лишена от астрално тяло и функционира в менталното си тяло, ограничена от него. Това състояние е от по-висок порядък в сравнение с обичайните небеса и изпитаното удоволствие е по-скоро ментално, отколкото такова, каквото обикновено се има предвид с тази дума, но независимо от това то все още се намира в по-низшия свят на формата и може да бъде преодоляно чрез постигане на непривързаност. (23-30/1)

**Джива.** Отделна единица съзнание.

**Егоични групи.** На третото подниво от петия (или менталния) план се намират причинните тела на индивидуалните мъже и жени. Тези тела, които са изражение на Егото, или индивидуализираното себесъзнание, са събрани на групи в съответствие с лъча или качеството на конкретното Его.

**Елементали.** Духове на природните стихии; създания, включени в четирите царства, или елементи – Земя, Въздух, Огън и Вода. С изключение на малцина от по-висшите типове и техните ръководители, те по-скоро са сили на природата, отколкото етерни мъже и жени.

**Етерно тяло.** (Етерен двойник.) Според окултните учения, човешкото физическо тяло е съставено от две части – от плътно физическо и от етерно тяло. Плътното физическо тяло е изградено от материята на трите низши поднива на физическия план, а етерното тяло – от четирите висши, или етерни, поднива на същия този физически план.

**Йерархия.** Група от духовни същества на вътрешните планове от слънчевата система, които са разумни природни сили и контролират еволюционния процес. Те са групирани в 12 Йерархии. В нашата планетна схема – земната, съществува отражение на тази Йерархия, което окултистите са нарекли Окултна Йерархия. Тя е съставена от чохани, адепти и посветени, които работят чрез своите ученици и така влияят върху световните процеси (вж. схемата в края на пета глава).

**Йога.** а) Една от шестте школи в Индия, за която се твърди, че е основана от Патанджали, но която всъщност има много по-древен произход; б) Медитационна практика, разглеждана като път за постигане на духовно освобождение.

**Кали-юга.** „Юга“ означава епоха или цикъл. Според индийската философия, нашата еволюция се разделя на четири юги, или цикли. Кали-юга е настоящата епоха; тя се превежда като „Черна епоха“ и обхваща период от 432 000 години.

**Карма.** Физическо действие. Метафизически означава Закон за възмездието (въздаянието); Закон за причината и следствието, или етична причинна връзка. Има карма за заслуга и карма за вина. Това е силата, която управлява всички неща, разбираана като последица от морално действие или като морален ефект от действие, извършено за задоволяване на лично желание.

**Квартериада.** Четворният низш „Аз“, или човекът в трите свята. Има и други вариации на това деление, но за нашата цел е най-добре да изброим следните четири:

1. Нисш ум;
2. Емоционално, или камично тяло;
3. Прана, или Жизнен Принцип;
4. Етерно тяло, или висшата част от двуединното физическо тяло.

**Коренна раса.** Една от седемте човешки раси, които еволюират на планетата по време на великия цикъл на планетарно съществуване, наречен „световен период“. Арийската коренна раса, към която принадлежат индийците, европейците и съвременните американци, е петата; китайците и японците спадат към четвъртата раса.

**Кумари.** Седемте най-висши себесъзнаващи се същества в слънчевата система. Те се проявяват чрез планетната схема точно както човешкото същество се проявява чрез физическото тяло. Наред с многото други имена, индийците ги наричат „родени от ума синове на Брама“. Кумарите са синтез на разум и мъдрост. Системният ред намира отражение и в планетната ни схема. Начело на нашата еволюция стои първият Кумара, подпомаган от шестте други Кумари (трима екзотерични и трима езотерични), които са фокусни точки за разпределение на силата на системните Кумари.

**Кундалини.** Сила на живота; една от силите на природата. Тя е центрирана в гръбнака и е известна само на онези, които практикуват йогистка концентрация.

**Лемурия.** Съвременен термин, използван за първи път от някои натуралисти и приспособен впоследствие от теософите за означаване на континента, който (според Тайната Доктрина на Истока) е предхождал Атлантида и е бил дом на третата коренна раса.

**Логос.** Божество, проявяващо се чрез всяка нация и народ. Външно проявление (или следствие) на вечно скрита причина. Така, речта е Логос на мисълта, откъдето идва и уместният г превод като „verbum“ и „дума“ в техния метафизичен смисъл. (Вж. Йоан, 1:1-3.)

**Лъч.** Един от седемте силови потока на Логоса; една от седемте велики светлини. Всеки от тях е въплъщение на велика космична същност. Седемте Лъча могат да бъдат систематизирани като три Лъча на Аспекта и четири Лъча на Атрибута, а именно:

Лъчи на Аспекта:

1. Лъч на Волята, или Могъществото.
2. Лъч на Любовта-Мъдрост.
3. Лъч на Активността, или Приспособимостта.

Лъчи на Атрибута:

4. Лъч на Хармонията, Красотата, Изкуството, или Единството.

5. Лъч на Конкретното Знание, или Науката.
6. Лъч на Абстрактния идеализъм, или Предаността.
7. Лъч на Церемониалната Магия, или Закона.

Тези наименования са подбрани измежду многото други и въплъщават различните силови аспекти, с помощта на които Логосът постига проявление.

**Майя.** На Санскрит означава „Илюзия“. Принцип на формата, или ограничението. Резултат от проявлението. Използва се главно в преносен смисъл за обозначаване на създаваните от ума феномени, или обективни проявления.

**Майяви Рупа.** На Санскрит – „Илюзорна форма“. Тяло на проявление, което адептът създава чрез волеви акт за използване в трите свята. То няма материална връзка с физическото тяло. Бидейки духовно и етерно, то минава безпрепятствено навсякъде. Изгражда се (чрез мощта на низшия ум) от най-висш тип астрална материя.

**Макрокосмос.** Буквално: великата Вселена. Бог, проявен чрез Своето тяло – слънчевата система.

**Манас, Манасен Принцип.** Ум, ментална способност; това, което отличава човека от животното. Индивидуализиращ принцип; това, което позволява на човека да осъзнава, че съществува, чувства и знае. Някои школи го разделят на висш (абстрактен) и нисш (конкретен) ум.

**Манвантара.** Период на активност като противоположност на периода на пасивност, без да обозначава някаква конкретна продължителност на цикъла. Често се използва за изразяване на периода на планетарна активност с неговите седем раси.

**Мантри, Мантрами.** Стихове от Ведите. В екзотеричен смисъл мантрата (психичната способност или сила, която позволява усещането и мисленето) е по-древната част на Ведите, чиято по-нова част е съставена от Брамините. В езотеричната фразеология мантрата е дума, която е станала плът, или е влязла в обективност чрез божествена магия. В резултат на ритмичното подреждане на думи и срички, нейното изговаряне поражда определени вибрации.

**Ману.** Представително име на велико Същество, Което е Ръководител, първи прародител и Глава на човешкото семейство. Произлиза от санскритския корен „man“ – мисля.

**Махаманвантара.** Велик интервал от време между две слънчеви системи. Този термин често се употребява по отношение на големите слънчеви цикли. Той предполага и период на универсална активност.

**Махачохан.** Глава на третия голям отдел в Йерархията. Това велико същество е Повелител на Цивилизацията, олицетворение на процъфтяващия принцип на познанието. То е въплъщение (върху планетата) на третия божествен принцип – аспекта на познанието с неговите пет сфери на активност.

**Микрокосмос.** Малка вселена, или човекът, проявяващ се чрез своето тяло – физическото тяло.

**Монада.** Единният. Троичният дух на неговия собствен план. В окултизма това често означава обединената триада – Атма, Будхи, Манас; Духовна воля, Интуиция и Висш ум, т. е. онази безсмъртна част от човека, която се преражда в низшите царства, постепенно се развива до човешкото и оттам продължава към крайната цел.

**Нирманакайя.** Съвършени същества, които се отричат от Нирвана (най-висшето състояние на духовно блаженство) и избират живот на саможертва, ставайки членове на невидимото войнство, което закрива човечеството в кармичните граници.

**Пети Принцип.** Принцип на ума; онази човешка способност, която е израз на познавателния мислителен принцип и отличава човека от животното.

**Планетарен Логос.** Този термин обозначава седемте най-висши духа, съответстващи на седемте архангели в Християнството. Всички Те са минали през човешкия етап и сега се проявяват чрез планетата и нейните еволюции, точно както човекът се проявява чрез своето физическо тяло. Най-висшият планетарен дух, който работи чрез даден глобус, всъщност е персоналният Бог на съответната планета.

**Повелители на Пламъка.** Една от великите Йерархии на духовни същества, които ръководят слънчевата система. Те са взели под контрол еволюцията на нашето човечество преди 18 милиона години, т. е. по средата на Лемурийската, или третата коренна раса.

**Повелител на Цивилизацията.** (Вж. Махачохан)

**Посвещения.** От латински корен, означаващ първите принципи на всяка наука. Процес на проникване в тайните на науката за „АЗ“-а и за единния „АЗ“ във всички „АЗ“-ове. Пътят на Посвещението е заключителна фаза от човешката еволюция и се състои от пет етапа, наричани Пет Посвещения.

**Постоянен атом.** Петте атома, по един върху всеки от петте плана на човешката еволюция, заедно с менталната единица (намираща се на ментален план), които Монадата използва за целите на проявлението. Те формират устойчиви центрове и са относително постоянни. Около тях се изграждат различните обвивки, или тела. Те са буквално малки силови центрове.

**Пракрити.** Названието произлиза от функцията му на материална причина за първата еволюция на Вселената. Съставено е от два корена: „пра“ – да проявя, и „крита“ – да направя; обозначава причината за проявлението на Вселената.

**Прана.** Жизнен Принцип, дихание на Живота. Окултистите вярват в следното твърдение: „Ние гледаме на Живота като на единна форма на съществуване, проявяваща се в това, което зовем материя, и което (неправилно разделяйки го) наричаме Дух, Душа и Материя в човека. Материята е проводник за проявление на душата върху този план на съществуване, а душата от своя страна е средство за проявление на духа; така трите са синтезирани в Троица от Живота, който ги насища всичките“.

**Предел.** Минава по периферията на проявената слънчева система и обозначава края на сферата на слънчевото влияние, разбираемо езотерично и екзотерично. Граница на полето на активност на централната жизнена сила.

**Причинно тяло.** От гледна точка на физическия план, това не е тяло – нито субективно, нито обективно. Въпреки това, то е център на егоичното съзнание и е формирано чрез сливането на Будхи и Манас. То е относително постоянно, запазва се за дълъг цикъл от прераждания и се разпада едва след четвъртото посвещение, когато вече не съществува необходимост от по-нататъшно прераждане на човешкото същество.

**Пуруша.** Духовният „АЗ“. Въплътеният „АЗ“. Думата буквално означава „Обитателят в града“, т. е. в тялото. Произлиза от санскритското „пура“, означаващо убежище или тяло, и от „уша“ като производно на глагола „вас“ – обитавам.

**Раджа Йога.** Система на развитие на психични и духовни сили и за сливане с висшия „АЗ“, или Егото. Включва упражняване, управление и концентриране на мисълта.

**Раджа Повелител.** „Раджа“ означава крал или принц. Терминът се прилага към великите ангели или същности, които одушевяват седемте плана. Тези велики деви са съвкупност и контролиращ разум на плана.

**Сенса, или Сензар.** Таен жречески език, или „мистична реч“ на посветените адепти по целия свят. Това е универсален език с широко застъпен йероглифен шифър.

**Триада.** Духовният човек; изражението на Монадата. Това е зародишният дух, съдържащ божествените потенции, които ще се разгърнат в хода на еволюцията. Триадата формира индивидуализирания, отделния „АЗ“, или Его.

**Уесак.** Празник, провеждан в Хималаите по време на майското пълнолуние. Твърди се, че на това празненство, където присъстват всички членове на Йерархията, Буда подновява за кратко контакта Си с работата на нашата планета.

**Фохат.** Космично електричество; първична светлина; вечна електрична енергия; универсална движеща жизнена сила; непрестанно разрушаваща и твореща мощ; синтез на многото форми на електричните феномени.

**Чохан.** Повелител, Учител, Глава. В тази книга така са наричани напредналите Адепти, Които са приели шесто посвещение.

**Шамбала.** Град на Боговете, който е на Запад за едни нации, на Изток за други, и на Север или Юг за трети и четвърти. Това е свещен остров в пустинята Гоби; дом на мистицизма и на Тайната Доктрина.